

**FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2016/2251****2021/EES/7/55****frá 4. október 2016**

um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuviðskiptaskrár að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla vegna áhættuvarna fyrir OTC-afleiðusamninga sem miðlægur mótaðili hefur ekki stöðustofnað (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 frá 4. júlí 2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuviðskiptaskrár (1), einkum 15. mgr. 11. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Mótaðilum ber skylda til að verja sig gegn lánaáhættu vegna mótaðila í afleiðusamningum með því að taka tryggingarfé þegar miðlægur mótaðili hefur ekki stöðustofnað þá samninga. Í þessari reglugerð er mælt fyrir um staðla um skipti á tryggingum sem eru tímanleg, nákvæm og aðgreind á viðeigandi hátt. Þessir staðlar ættu að gilda skyldubundið um trygginguna sem krafist er að mótaðilar taki eða leggi fram samkvæmt þessari reglugerð. Mótaðilar sem samþykkja að taka eða leggja fram tryggingu umfram kröfurnar í þessari reglugerð ættu þó að geta valið um hvort skipt sé á slíki tryggingu eða ekki í samræmi við þessa staðla.
- 2) Mótaðilar sem falla undir kröfurnar í 3. mgr. 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 ættu að taka tillit til mismunandi áhættusniða ófjárhagslegra mótaðila sem eru undir viðmiðunarmörkum stöðustofnunar sem um getur í 10. gr. þeirrar reglugerðar þegar þeir koma á verklagsreglum um áhættustýringu í tengslum við OTC-afleiðusamninga sem gerðir eru við slíka aðila. Því er rétt að heimila mótaðilum að ákvarða hvort draga þurfi úr greiðslufallsáhættu mótaðila, sem stafar af þessum ófjárhagslegu mótaðilum og sem er undir þessum viðmiðunarmörkum stöðustofnunar, með skiptum á tryggingum. Að því gefnu að ófjárhagslegir mótaðilar með staðfestu í þriðja landi, sem myndu vera undir viðmiðunarmörkum stöðustofnunar væru þeir með staðfestu í Sambandinu, hafi sama áhættusnið og ófjárhagslegir mótaðilar undir viðmiðunarmörkum stöðustofnunar með staðfestu í Sambandinu, ætti að beita sömu nálgun á báðar tegundir aðila til að koma í veg fyrir eftirlitshögnun.
- 3) Nauðsynlegt er að verja mótaðila í OTC-afleiðusamningum sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt gegn áhættunni af hugsanlegum vanskilum hins mótaðilans. Þess vegna eru tvær gerðir trygginga í formi tryggingarfjár nauðsynlegar til að stýra á tilhlýðilegan hátt áhættum sem þessir mótaðilar eru óvarðir fyrir. Fyrri gerðin er viðbótartrygging sem verndar mótaðila gegn áhættuskuldbindingum sem tengjast gildandi markaðsvirði á OTC-afleiðusamningum þeirra. Síðari gerðin er upphafstrygging sem verndar mótaðila gegn mögulegu tapi sem gæti stafað af hreyfingum á markaðsvirði afleiðustaðnanna sem eiga sér stað milli síðustu skipta á viðbótartryggingu áður en til vanskila mótaðila kemur og þess tíma þegar OTC-afleiðusamningunum er skipt út eða viðkomandi áhætta er áhættuvarin.
- 4) Þar sem miðlægir mótaðilar („CCP“) gætu haft starfsleyfi sem lánastofnun samkvæmt löggjöf Sambandsins er nauðsynlegt að undanskilja OTC-afleiðusamninga sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt, sem miðlægir mótaðilar gera meðan á vanskilaferli stendur, frá kröfunum í þessari reglugerð, þar sem þeir samningar falla þegar undir ákvæðin í framseldri reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 153/2013 (2) og falla því ekki undir ákvæðin í þessari reglugerð.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 340, 15.12.2016, bls. 9. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 83/2019 frá 29. mars 2019 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 44, 2.7.2020, bls. 77.

(1) Stjtið. ESB L 201, 27.7.2012, bls. 1.

(2) Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 153/2013 frá 19. desember 2012 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 um tæknilega eftirlitsstaðla um kröfur fyrir miðlæga mótaðila (Stjtið. ESB L 52, 23.2.2013, bls. 41).

- 5) Að því er varðar OTC-afleiðusamninga sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt og fela í sér fyrirframgreiðslu aukagjalds til að ábyrgjast að staðið verði við samninginn, er mótaðilinn sem tekur við greiðslu aukagjaldsins („seljandi valréttar“) ekki útsettur fyrir yfirstandandi áhættu eða hugsanlegri framtíðaráhættu vegna mótaðilans. Einnig nægir greiðslan á þessu aukagjaldi nú þegar til að veða á móti daglegu mati á markaðsvirði slíkra samninga. Ef jöfnunarsafnið samanstendur af slíkum stöðuvalréttum ætti seljandi valréttar þess vegna að geta kosið að taka ekki upphafs- eða viðbótartryggingu fyrir þessar gerðir af OTC-afleiðum svo lengi sem seljandi valréttar er varinn fyrir hvers konar útlánaáhættu. Mótaðilinn sem greiðir aukagjaldið („kaupandi valréttar“) ætti samt að taka bæði upphafs- og viðbótartryggingu.
- 6) Þar sem ferlið við lausn deilumála í tvíhliða samningum milli mótaðila er gagnlegt til að draga úr lengd og tíðni deilumála ættu mótaðilar í fyrstu að taka a.m.k. þá fjárhæð sem er óumdeild, rísi ágreiningur um veðkallsfjárhæðina. Þetta mun draga úr áhættu sem orsakast af hinum umdeildu viðskiptum og tryggja að OTC-afleiðusamningar sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt séu veðtryggðir að því marki sem unnt er.
- 7) Til að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði þvert á lögsögur þegar mótaðili með staðfestu í Sambandinu gerir OTC-afleiðusamning sem ekki er stöðustofnaður miðlægt við mótaðila með staðfestu í þriðja landi ætti að skiptast á upphafs- og viðbótartryggingum í báðar áttir. Mótaðilar með staðfestu í Sambandinu sem eiga í viðskiptum við mótaðila með staðfestu í þriðju löndum ættu að falla áfram undir kvöð um að meta lagalegt fullnustuhæfi tvíhliða samninga og skilvirkni samninga um aðgreiningu.
- 8) Rétt þykir að leyfa mótaðilum að beita lágmarksfjárhæð til yfirfærslu þegar skipst er á tryggingum til að draga úr rekstrarlegu álagi við skipti á takmörkuðum upphæðum þegar áhættuskuldbindingar hreyfast aðeins lítillega. Þó ætti að tryggja að slík lágmarksfjárhæð til yfirfærslu sé notuð sem stjórnæki en ekki í þeim tilgangi að þjóna sem óveðtryggð lánalína milli mótaðila. Þess vegna ætti að setja fram hámarksgildi fyrir slíka lágmarksfjárhæð til yfirfærslu.
- 9) Af rekstrarlegum ástæðum gæti í sumum tilvikum átt betur við að vera með aðgreindar lágmarksfjárhæðir til yfirfærslu fyrir upphafs- og viðbótartrygginguna. Í þeim tilvikum ætti að vera mögulegt fyrir mótaðila að sammælast um aðgreindar lágmarksfjárhæðir til yfirfærslu fyrir viðbótar- og upphafstryggingu. Samtala aðgreindra lágmarksfjárhæða til yfirfærslufærslu ætti þó ekki að vera hærrí en hámarksgildi lágmarksfjárhæðar til yfirfærslu. Af hagkvæmnisástæðum ætti að vera mögulegt að ákvarða lágmarksfjárhæð til yfirfærslu í þeim gjaldmiðli sem skipti á tryggingarfé fara venjulega fram í, sem þarf ekki að vera evra.
- 10) Í lögsögum sumra þriðju landa getur gildissvið reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 verið ákvarðað annað hvað varðar kröfur þeirra um skipti á tryggingum í tengslum við OTC-afleiðusamninga sem ekki eru stöðustofnaðir af miðlægum mótaðila. Ef þessi reglugerð gerði kröfu um að eingöngu OTC-afleiðusamningar sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt og falla undir reglugerð (ESB) nr. 648/2012 væru teknir með í útreikningum á tryggingarfé fyrir jöfnunarsöfn yfir landamæri, þyrftu mótaðilar í mismunandi lögsögum þess vegna hugsanlega að endurtaka nákvæmlega þá útreikninga sem krafist er, til að taka tillit til mismunandi skilgreininga eða mismunandi gildissviða afurða sem heyra undir viðkomandi kröfur um tryggingarþekju. Þetta gæti leitt til ósamræmis í útreikningum á tryggingarfé. Enn fremur myndi þetta líklega auka hættu á ágreiningi. Þess vegna myndi það greiða fyrir auðveldari töku tryggingarfjár ef heimiluð væri notkun á víðara mengi afurða í jöfnunarsafni yfir landamæri sem tæki til allra OTC-afleiðusamninga sem falla undir skipti á tryggingu í annarri hvorri lögsögunni. Þessi nálgun er í samræmi við það markmið reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 um að draga úr kerfisáhættu, þar sem fleiri afurðir myndu falla undir kröfur um tryggingarþekju.
- 11) Kjósi mótaðilar að taka upphafstryggingu í reiðufé ætti hún ekki að falla undir neitt frádrag, að því tilskildu að gjaldmiðill tryggingarinnar sé sami gjaldmiðill og samningurinn er gerður í. Ef upphafstrygging er tekin í reiðufé í öðrum gjaldmiðli en gjaldmiðlinum sem samningurinn er gerður í, getur gjaldmiðlamisvægi á hinn bóginn valdið gjaldeyrisáhættu. Af þessum sökum ætti frádrag vegna gjaldmiðlamisvægis að gilda um upphafstryggingu sem er tekin í reiðufé í öðrum gjaldmiðli. Vegna viðbótartryggingar sem tekin er í reiðufé er frádrag ekki nauðsynlegt í samræmi við ramma Baselnefndarinnar um bankaeftirlit (BCBS) og Alþjóðasamtaka eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði (IOSCO), jafnvel þegar greiðslan fer fram í öðrum gjaldmiðli en samningsgjaldmiðlinum.

- 12) Þegar umfang krafna um upphafstryggingarþekju var ákvarðað tóku Baselnefndin um bankaeftirlit og stjórn Alþjóðasamtaka eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði sérstaklega tillit til tveggja þátta, eins og fram kemur í ramma þeirra: „Kröfur um tryggingarþekju fyrir afleiður, sem ekki eru stöðustofnaðar miðlægt,“ frá mars 2015 („BCBS-IOSCO-ramminn“). Fyrri þátturinn lýtur að tiltækileika auðseljanlegra eigna af miklum útlánagæðum til að ná yfir kröfur um upphafstryggingarþekju. Hinn síðari er meðalhófsreglan, þar sem kröfur um upphafstryggingarþekju geta bitnað óhóflega á smærri fjárhagslegum og ófjárhagslegum mótaðilum. Til að viðhalda jöfnum samkeppnisskilyrðum ætti með þessari reglugerð að innleiða viðmiðunarmörk sem eru nákvæmlega hin sömu og í ramma Baselnefndarinnar um bankaeftirlit og Alþjóðasamtaka eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði, en undir þeim viðmiðunarmörkum eru tveir mótaðilar ekki krafðir um skipti á upphafstryggingu. Þetta ætti að draga verulega úr kostnaði og rekstrarlegu álagi fyrir smærri þátttakendur og taka á vanda sem tengist aðgengi að auðseljanlegum eignum af miklum útlánagæðum án þess að grafa undan almennum markmiðum reglugerðar (ESB) nr. 648/2012.
- 13) Þótt viðmiðunarmörkin ættu ávallt að vera reiknuð út á samstæðustigi ætti að meðhöndla fjárfestingarsjóði sem sérstakt tilvik, þar sem einn fjárfestingarstjóri getur stýrt þeim, og líta á þá sem eina samstæðu. Þegar sjóðirnir eru aðgreind eignasöfn og ekki veðtryggðir, með ábyrgð eða njóta stuðnings frá öðrum fjárfestingarsjóðum eða sjálfum fjárfestingastjóranum, er áhætta þeirra þó tiltölulega lítil í samanburði við aðra hluta samstæðunnar. Slíka fjárfestingarsjóði ætti þess vegna að meðhöndla sem aðgreindar einingar þegar viðmiðunarmörkin eru reiknuð út, í samræmi við ramma Baselnefndarinnar um bankaeftirlit og Alþjóðasamtaka eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði.
- 14) Að því er varðar upphafstryggingu eru kröfurnar í þessari reglugerð líklegar til að hafa veruleg áhrif á seljanleika á markaði þar sem ekki er hægt að innleysa veðsettar eignir eða endurnýta á annan hátt á gildistíma OTC-afleiðusamningsins, sem ekki er stöðustofnaður miðlægt. Þessar kröfur sýna verulega breytingu á markaðsvenju og hafa í för með sér ákveðnar áskoranir í tengslum við rekstur og framkvæmd sem þarf að takast á við þegar nýju kröfurnar taka gildi. Að teknu tilliti til þess að viðbótartryggingin nær nú þegar yfir framkomnar sveiflur í virði OTC-afleiðusamninga, sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt, fram til þess tíma að vanskil eiga sér stað, telst hóflegt að nota viðmiðunarfjárhæð sem nemur 8 milljörðum evra í vergum grundvallarfjárhæðum af útistandandi samningum fyrir beitingu krafna um upphafstryggingarþekju. Þessi viðmiðunarmörk gilda á samstæðustigi eða, þegar mótaðilinn er ekki hluti af samstæðu, á einingastigi. Nota ætti samanlagða verga grundvallarfjárhæð útistandandi samninga sem fullnægjandi viðmiðun, þar eð hún er viðeigandi mælieining til að mæla stærð og flækjustig eignasafns OTC-afleiðusamninga, sem ekki eru stöðustofnaðir af miðlægum mótaðila. Þetta er einnig viðmið sem auðvelt er að vakta og gefa skýrslu um. Þessi viðmiðunarmörk eru einnig í samræmi við ramma Baselnefndarinnar um bankaeftirlit og Alþjóðasamtaka eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði fyrir OTC-afleiðusamninga, sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt, og eru þess vegna í samræmi við alþjóðlega staðla.
- 15) Áhættuskuldbindingar, sem stafa annaðhvort af samningum eða mótaðilum sem eru varanlega eða tímabundið undanþegnir eða að hluta til undanþegnir tryggingarfé, ætti einnig að taka með í útreikning á samanlagðri vergri grundvallarfjárhæð. Ástæðan fyrir því er sú að tekið er tillit til allra samninga við ákvörðun um stærð og flækjustig eignasafns mótaðilans. Þess vegna ættu OTC-afleiðusamningar sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt og kunna að vera undanþegnir kröfunum í þessari reglugerð, einnig að skipta máli við ákvörðun á stærð, umfangi og flækjustigi eignasafns mótaðila og því ætti einnig að taka þá með við útreikning á viðmiðunarmörkunum.
- 16) Rétt þykir að kveða á um sérstakar verklagsreglur um áhættustýringu vegna tiltekinna tegunda OTC-afleiðusamninga sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt og sem sýna sérstök áhættusnið. Einkum ættu skipti á viðbótartryggingu án upphafstryggingar, í samræmi við ramma Baselnefndarinnar um bankaeftirlit og Alþjóðasamtaka eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði, að vera talin viðeigandi skipti á tryggingu fyrir gjaldeyrissamninga sem hafa verið gerðir upp efnislega. Á sama hátt, þar sem hægt er að sundurliða vaxtaskiptasamninga milli gjaldmiðla í röð framvirkra gjaldeyrissamninga ætti einungis vaxtaþátturinn að falla undir upphafstryggingu.
- 17) Taka ætti tillit til hindrana sem útgefendur sértryggðra skuldabréfa eða tryggingasöfn standa frammi fyrir við að útvega tryggingu. Við sérstök skilyrði ættu útgefendur sértryggðra skuldabréfa eða tryggingasöfn þess vegna ekki þurfa að leggja fram tryggingu. Þetta ætti að gefa útgefendum sértryggðra skuldabréfa eða tryggingasöfnum nokkuð svigrúm og

jafnframt tryggja að áhættan fyrir mótaðila þeirra sé takmörkuð. Útgefendur sértryggðra skuldabréfa eða tryggingasöfn geta staðið frammi fyrir lagalegum hindrunum við að leggja fram og taka aðrar tryggingar en reiðufé fyrir upphafs- eða viðbótartryggingu eða leggja fram viðbótartryggingu í reiðufé, þar sem greiðsla viðbótartryggingar gæti verið álitin réttþærri krafa en kröfur eiganda skuldabréfsins, sem gæti haft í för með sér lagalegar skorður. Á sama hátt væri hægt að líta á þann möguleika að skipta út eða draga til baka upphafstryggingu sem réttþærri kröfu en kröfur eiganda skuldabréfsins, sem stæði þá frammi fyrir sömu tegund hindrana. Þó eru engar hindranir á því að útgefandi sértryggðs skuldabréfs eða tryggingasafn skili reiðufé sem áður var tekið sem viðbótartrygging. Því ætti að krefjast þess að mótaðilar útgefenda sértryggðra skuldabréfa eða tryggingasöfn leggi fram viðbótartryggingu í reiðufé og þeir ættu að hafa rétt á að fá hana til baka að hluta eða að öllu leyti, en útgefendur sértryggðu skuldabréfanna eða tryggingasöfn ættu eingöngu að þurfa að leggja fram viðbótartryggingu fyrir þeirri fjárhæð í reiðufé sem áður var móttækin.

- 18) Mótaðilar ættu ávallt að meta lagalegt fullnustuhæfi samninga sinna um greiðslujöfnun og aðgreiningu. Ef þetta mat reynist neikvætt að því er varðar lagaramma þriðja lands ættu mótaðilar að reiða sig á aðrar ráðstafanir en tvíhliða skipti á tryggingarfé. Til að tryggja samræmi við alþjóðlega staðla, til að koma í veg fyrir að mótaðilum í Sambandinu sé fyrirmunað að eiga í viðskiptum við mótaðila í þessum lögsögum og til að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði mótaðila í Sambandinu, þykir rétt að setja fram lágmarksviðmiðunarmörk sem geri mótaðilum mögulegt að eiga viðskipti við mótaðila með staðfestu í þessum lögsögum án þess að skipta á upphafs- eða viðbótartryggingum. Eigi mótaðilar kost á því að taka tryggingarfé og geti tryggt að farið verði að ákvæðum þessarar reglugerðar í tengslum við töku tryggingar, andstætt framlagðri tryggingu, ætti ávallt að krefjast þess að mótaðilar í Sambandinu taki tryggingu. Áhættu sem leiðir af samningum við mótaðila með staðfestu í lögsögum þriðju lands, sem fellur ekki undir kröfu um skipti á tryggingu vegna lagalegra hindrana í þessum lögsögum, ætti að takmarka með því að setja hámark, þar sem eigið fé er ekki talið jafngilt skiptum á tryggingarfé í tengslum við áhættu sem stafar af OTC-afleiðusamningum sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt, og mótaðilar sem falla undir kröfu um tryggingarþekju samkvæmt þessari reglugerð falla jafnframt ekki allir undir eiginfjákröfur. Þetta hámark ætti að vera sett á þann hátt að einfalt sé að reikna það út og sannreyna. Til að komast hjá uppsöfnun kerfisáhættu og að slík sértæk meðferð skapi aðstæður til að sniðganga ákvæði þessarar reglugerðar ættu mörkin að vera fastsett með varfærunum hætti. Slík meðferð telst vera nægilega varfærin þar eð völ er á öðrum áhættuvörnum í stað tryggingarfjár.
- 19) Til að taka tillit til aðstæðna þar sem ekki er hægt að innleysa tryggingu strax eftir vanskil mótaðila er nauðsynlegt, við útreikning á upphafstryggingu, að taka mið af þeim tíma sem liðinn er frá síðustu skiptum á tryggingum sem ná yfir jöfnunarsafn samninga við mótaðila í vanskilum fram til þess að samningarnir eru gerðir upp og markaðsáhættan sem af því hlýst er enduráhættuvarin. Þetta tímabil er nefnt „áhættutímabil tryggingarfjár“ (e. *margin period of risk*) og er sama verkfæri og það sem notað er í 9. mgr. 272. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 ⁽¹⁾, að því er varðar greiðslufallsáhættu mótaðila lánastofnana. Þar sem markmið reglugerðanna tveggja eru ólík og reglugerð (ESB) nr. 575/2013 setur fram reglur vegna útreiknings á áhættutímabili tryggingarfjár eingöngu að því er varðar kröfurnar vegna eiginfjárgrunns ætti þessi reglugerð samt sem áður að innihalda sértækar reglur um áhættutímabil tryggingarfjár sem krafist er í tengslum við verklagsreglur um áhættustýringu í tengslum við OTC-afleiðusamninga sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt. Í áhættutímabili tryggingarfjár ætti að taka tillit til ferlanna sem krafist er í þessari reglugerð fyrir skipti á tryggingarfé.
- 20) Skipti á upphafs- og viðbótartryggingu ættu almennt að fara fram eigi síðar en við lok næsta virka dags eftir framkvæmd. Þó er leyfilegt að framlengja tímabilið fyrir skiptin á viðbótartryggingu ef það er bætt upp með fullnægjandi útreikningi á áhættutímabili tryggingarfjár. Að öðrum kosti, ef engar kröfur um upphafstryggingarþekju gilda, ætti að leyfa framlengingu ef viðeigandi fjárhæð viðbótartryggingar er tekin aukalega.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfæriskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

- 21) Þegar upphafstryggingarlíkon eru þróuð og þegar viðeigandi áhættutímabil tryggingarfjár er reiknað út ættu mótaðilar að taka tillit til þess að þörf er á líkonum sem ná utan um seljanleika á markaðnum, fjölda þátttakenda á þeim markaði og fjölda viðkomandi OTC-afleiðusamninga. Á sama tíma er nauðsynlegt að þróa líkan sem báðir aðilar geta skilið, endurgert og treyst á til að leysa ágreining. Þess vegna ætti mótaðilum að vera heimilt að kvarða líkanið og reikna út áhættutímabil tryggingarfjár út frá markaðsaðstæðum eingöngu, án þess að þurfa aðlaga mat sitt að einkennum sérstakra mótaðila. Þetta felur því í sér að mótaðilar geta fallist á mismunandi líkon til að reikna út fjárhæðir upphafstryggingar sem þeir skipta á og að þessar upphafstryggingarfjárhæðir geti verið ósamhverfar.
- 22) Enda þótt þörf sé á að endurkvarða upphafstryggingarlíkan með reglulegu millibili gæti ný kvörðun leitt til óvæntra krafna um tryggingarþekju. Af þessum sökum ætti að koma á viðeigandi tímabili þar sem enn er hægt að skipta á tryggingarfé sem byggir á fyrri kvörðun. Þetta ætti að gefa mótaðilum nægan tíma til að hlíta veðköllum sem leiða af endurkvörðuninni.
- 23) Trygging ætti að vera talin framseljanleg að vild, komi til vanskila þess sem lagði fram trygginguna, ef engar reglutengdar eða lagalegar hindranir eða kröfur þriðja aðila eru til staðar, þ.m.t. vörsluaðilans sem er þriðji aðili. Tiltæknar kröfur, svo sem kostnaður og útgjöld sem stofnað hefur verið til vegna framsals tryggingarinnar, í formi veðbanda sem reglulega eru lögð á allar verðbréfafirfærslur, ættu ekki að teljast hindrun þar sem það mundi leiða til ástands þar sem hindrun væri ávallt tilgreinanleg.
- 24) Mótaðilinn sem tekur tryggingu ætti að búa yfir rekstrargetu til að innleysa trygginguna ef um er að ræða vanskil þess sem lagði trygginguna fram. Mótaðilinn sem tekur tryggingu ætti að geta notað innlausnarféð til að gera jafngildan samning við annan mótaðila eða áhættuverja áhættuna sem fylgir í kjölfarið. Aðgangur að markaðnum ætti þess vegna að vera forsenda fyrir aðilann sem tekur tryggingu til að gera honum kleift annaðhvort að selja trygginguna eða endurkaupa hana innan hæfilegs frests. Geta til þess ætti að vera óháð þeim sem leggur tryggingu fram.
- 25) Sú trygging sem er tekin verður að vera nægilega innleysanleg og af nægilegum útlánagæðum til að mótaðilinn sem tekur trygginguna geti innleyst stöðurnar án þess að verða fyrir tapi vegna umtalsverðra breytinga á virðinu fari svo að til vanskila hins mótaðilans komi. Útlánagæði tryggingarinnar ætti að meta á grundvelli viðurkenndrar aðferðafræði, svo sem mats utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækja. Til að draga úr áhættunni af því að treysta vélrænt á ytra mat, ætti samt sem áður að innleiða nokkrar viðbótarvarúðarráðstafanir. Þessar varúðarráðstafanir ættu að fela í sér möguleika á að nota viðurkennt líkan sem byggist á innra mati (e. *Internal Rating Based* („IRB“)) og möguleika á því að seinka útskiptum á tryggingu sem verður óhæf vegna lækkunar á lánshæfismati, í því augnamiði að draga á skilvirkan hátt úr hugsanlegum hengiflugsáhrifum (e. *cliff effects*) sem gætu komið upp vegna þess að óhóflega er treyst á lánshæfismöt þriðja aðila.
- 26) Enda þótt frádrag mildi áhættuna á að tryggingin sem tekin er nægi ekki til að mæta tryggingarfjárþörf þegar fjárhagserfiðleikar stöðja að, er einnig þörf á öðrum áhættumildandi þáttum þegar tekið er við annarri tryggingu en reiðufé til að tryggja að hún sé innleysanleg á skilvirkan hátt. Einkum ættu mótaðilar að tryggja að tryggingin sem tekin er sé tiltölulega fjölbætt með tilliti til einstakra útgefanda, tegunda útgefanda og eignaflokka.
- 27) Innlausn tryggingar sem mótaðilar, sem eru ekki kerfislega mikilvægir, leggja fram hefur takmörkuð áhrif á á fjármálastöðugleika. Enn fremur gætu samþjöppunarmörk á upphafstryggingu verið íþyngjandi fyrir mótaðila með lítil OTC-afleiðueignasöfn þar sem þeir gætu aðeins verið með takmarkað úrval hæfra trygginga tiltækt til að leggja fram. Því ætti ekki að krefja mótaðila sem eru ekki kerfislega mikilvægir um að auka fjölbreytni veða, jafnvel þó að aukin fjölbreytni trygginga sé gild áhættumildun. Á hinn bóginn ættu kerfislega mikilvægar fjármálastofnanir og aðrir mótaðilar með stór OTC-afleiðueignasöfn sem stunda viðskipti hver við annan, að beita samþjöppunarmörkum a.m.k. á upphafstryggingu, þ.m.t. að því er tekur til hæfrar tryggingar sem samanstendur af ríkisskuldabréfum aðildarríkja. Þessir mótaðilar búa yfir nægilegri getu til þess annaðhvort að umbreyta tryggingu eða fá aðgang að mörgum mörkuðum og útgefendum til að auka nægilega fjölbreytni trygginga sem lagðar eru fram. Ákvæði 131. gr. tilskipunar Evrópuþingsins

og ráðsins 2013/36/ESB ⁽¹⁾ kveður á um skilgreiningu á stofnunum sem kerfislega mikilvægum samkvæmt lögum Sambandsins. Í ljósi hins víða gildissviðs reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 ætti þó að innleiða stærðartakmörkun svo að kröfurnar um samþjöppunarmörk gildi einnig um mótaðila sem hugsanlega falla ekki undir þær flokkanir á kerfislega mikilvægum stofnunum sem til staðar eru, en sem ættu engu að síður að falla undir samþjöppunarmörk vegna stærðar OTC-afleiðaeignasafna þeirra.

- 28) Lífeyriskerfi falla undir kröfur um tvíhliða veitingu trygginga. Þó er mikilvægt að forðast að með þessum kröfum séu lagðar óhóflegar byrðar á vænta frammistöðu þessara kerfa og þar af leiðandi á eftirlaunatekjur lífeyrisþega í framtíðinni. Skuldir lífeyriskerfa við eftirlaunagega eru gefnar upp í innlendum gjaldmiðli og þess vegna verða fjárfestingar þeirra að vera gefnar upp í sama gjaldmiðli til að forðast kostnað og áhættu af misvægi erlendra gjaldmiðla. Því er rétt að mæla fyrir um að samþjöppunarmörk gildi ekki um lífeyriskerfi á sama hátt og um aðra mótaðila. Þó er mikilvægt að fullnægjandi verklagsreglur um áhættustýringu séu til staðar til að hafa eftirlit með og bregðast við mögulegri samþjöppunaráhættu sem hlýst af því sérstaka fyrirkomulagi. Hafa ætti eftirlit með beitingu þessara ákvæða að því er varðar lífeyriskerfi og endurskoða í ljósi markaðspróunar.
- 29) Viðurkenna ætti erfiðleika við að aðgreina reiðufjártryggingu með því að heimila mótaðilum að leggja fram takmarkaðan hluta upphafstryggingarfjárhæðar í formi reiðufjár og með því að heimila vörsluaðilum að endurfjárfesta þessa reiðufjártryggingu. Hins vegar er reiðufé sem haldið er af vörsluaðila skuld vörsluaðilans gagnvart mótaðila sem leggur fram tryggingu og veldur útlánaáhættu fyrir mótaðilann sem leggur fram tryggingu. Til að draga úr kerfisáhættu ætti notkun á reiðufé sem upphafstryggingu þess vegna að falla undir kröfur um aukna fjölbreytni, a.m.k. fyrir kerfislega mikilvægar stofnanir. Krefja ætti kerfislega mikilvægar stofnanir um að takmarka annaðhvort upphafstryggingarfjárhæðina sem tekin er í reiðufé eða auka fjölbreytni áhættuskuldbindinga með því að nota fleiri en einn vörsluaðila.
- 30) Virði tryggingar ætti ekki að sýna verulega jákvæða fylgni við láns hæfi þess sem leggur fram trygginguna eða virði undirliggjandi afleiðueignasafns, sem ekki er stöðustofnað miðlægt, þar sem það mundi grafa undan skilvirkni verndarinnar sem tryggingin sem tekin er veitir. Til samræmis við það ættu verðbréf sem sá sem leggur fram tryggingu gefur út eða aðilar tengdir honum ekki að vera samþykkt sem trygging. Einnig ætti að skylda mótaðila til að fylgjast með að tryggingin sem tekin er sé ekki háð annars konar óhagstæðri fylgniáhættu.
- 31) Mótaðili sem er ekki í vanskilum ætti að geta innleyst eignir, sem teknar eru sem upphafs- eða viðbótartrygging, með nægilega stuttum fyrirvara til að geta varið sig gegn tapi af OTC-afleiðusamningum, sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt, komi til vanskila mótaðila. Þessar eignir ættu því að vera auðseljanlegar og ættu ekki að vera óvarðar fyrir óhóflegri útlána-, markaðs- eða gjaldeyrisáhættu. Að því marki sem virði tryggingar er óvarið fyrir þessum áhættum ætti að beita viðeigandi áhættunæmu frádragi.
- 32) Til að tryggja tímanlegt framsal tryggingar ættu mótaðilar að búa yfir skilvirkum ferlum. Þetta krefst þess að ferlamir fyrir tvíhliða skipti á tryggingu séu nægilega nákvæmir, gagnsæir og traustir. Takist mótaðilum ekki að koma sér saman um rekstrarramma fyrir skilvirkan útreikning, tilkynningu og lúkningu veðkalla getur það leitt til ágreinings og að ekki takist að skipta á veði sem veldur því að áhættuskuldbindingar verða óveðtryggðar samkvæmt OTC-afleiðusamningum. Þar af leiðandi er nauðsynlegt að mótaðilar setji skýrar innri reglur og staðla að því er varðar framsal tryggingar. Sérhvert frávik frá þessum reglum ætti að vera nákvæmlega endurskoðað af öllum viðeigandi innri hagsmunaaðilum sem verða að veita heimild fyrir þeim frávikum. Enn fremur ættu allir viðeigandi skilmálar að því er varðar rekstrarleg skipti á tryggingu að vera rétt og nákvæmlega skráðir á traustan, skjótan og kerfisbundinn hátt.

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærnisefirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stj.Íð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

- 33) Gera ætti samning um skipti á tryggingum milli mótaðila sem stofna til OTC-afleiðusamninga, sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt, til að skapa réttarvissu. Þar af leiðandi ætti tryggingaskiptasamningurinn að taka til allra mikilvægra réttinda og skuldbindinga mótaðilanna sem gilda um OTC-afleiðusamninga sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt.
- 34) Trygging verndar mótaðilann sem tekur tryggingu, komi til vanskila mótaðila sem leggur fram tryggingu. Báðir mótaðilar eru þó einnig ábyrgir fyrir því að tryggja að fyrirkomulag tryggingar sem er tekin er varðveitt auki ekki hættu á tapi, umfram þá tryggingu sem lögð er fram, fyrir mótaðila sem leggur fram tryggingu, komi til vanskila mótaðila sem tekur trygginguna. Af þessum sökum ætti tvíhliða samningur milli mótaðila að gera báðum mótaðilum kleift að fá tímanlega aðgang að tryggingu þegar þeir eiga rétt á því og þess vegna er þörf á reglum um aðgreiningu og reglum sem kveða á um mat á skilvirkni samnings hvað þetta varðar, að teknu tilliti til lagalegra hamla og markaðsvenja í hverri lögsögu.
- 35) Endurveðsetning eða endurnotkun tryggingar sem er tekin sem upphafstrygging myndi skapa nýjar áhættur fyrir mótaðila vegna krafna þriðju aðila á eignir, komi til vanskila. Lagaleg og rekstrarleg vandkvæði gætu seinkað skilum á tryggingu komi til vanskila þess aðila sem upphaflega tók trygginguna eða þriðja aðila, eða jafnvel gert þau ómöguleg. Til að viðhalda skilvirkni rammans og tryggja viðhlítandi mildun útlánaáhættu mótaðila ætti þess vegna ekki að heimila endurveðsetningu, endurtryggingu eða endurnotkun á tryggingu sem tekin er sem upphafstrygging.
- 36) Í ljósi þess hve erfitt er aðgreina reiðufé og viðtekinn starfsvenja við skipti á reiðufjártryggingum í tilteknum lögsögum og þess að þurfa að treysta á reiðufé í stað verðbréfa við tilteknar aðstæður þar sem rekstrarlegar hömlur hindra framsal verðbréfa, ætti reiðufjártrygging sem tekin er sem upphafstrygging ætíð að vera í vörslu seðlabanka eða lánastofnunar þriðja aðila, þar sem það tryggir aðgreiningu frá báðum mótaðilum að samningnum. Til að tryggja slíka aðgreiningu ætti lánastofnun þriðja aðila ekki að tilheyra sömu samstæðu og einhver mótaðilanna.
- 37) Þegar mótaðili tilkynnir viðkomandi lögbæru yfirvaldi um ætlun sína að nýta undanþáguna um viðskipti innan samstæðu ætti mótaðilinn, til að lögbæra yfirvaldið geti ákveðið hvort skilyrðin fyrir undanþágunni séu uppfyllt, að veita lögbæra yfirvaldinu fullgerða skýrslu, ásamt öllum viðeigandi upplýsingum sem nauðsynlegar eru til að það geti lokið mati sínu.
- 38) Til að samstæða sé talin vera með fullnægjandi, traustar og áreiðanlegar verklagsreglur um áhættustýringu verður að uppfylla nokkur skilyrði. Samstæðan ætti að tryggja reglulegt eftirlit með áhættu innan samstæðu og ábyrgjast tímanlegt uppgjör skuldbindinga sem leiða af OTC-afleiðusamninga innan samstæðu á grundvelli eftirlits- og seljanleikaverkfæra á samstæðustigi, sem eru í samræmi við flækjustig viðskipta innan samstæðu.
- 39) Til að geta nýtt undanþágu fyrir viðskipti innan samstæðu verður að vera tryggt að engin laga- og stjórnsýslufyrirmæli eða önnur ófrávikjanleg ákvæði gildandi laga geti löglega komið í veg fyrir að mótaðilarnir innan samstæðu uppfylli skuldbindingar sínar um að yfirfæra reiðufé eða að endurgreiða skuldir eða verðbréf samkvæmt skilmálum um viðskipti innan samstæðu. Á sama hátt ætti ekki að vera til staðar neinar starfs- eða viðskiptavenjur mótaðila innan samstæðu eða samstæðunnar sem leitt gætu til þess að fjármagn væri ekki tiltækt til að mæta greiðsluskuldbindingum er þær koma til greiðslu frá degi til dags, eða til þess að tafarlaust rafræn yfirfærsla fjármagns væri ekki möguleg.
- 40) Í þessari reglugerð er að finna nokkrar ítarlegar kröfur sem uppfylla þarf til að samstæða geti fengið undanþágu frá því að leggja fram tryggingarfé vegna viðskipta innan samstæðu. Ef annar tveggja mótaðila samstæðu er með lögheimili í þriðja landi þar sem enn liggur ekki fyrir ákvörðun á jafngildi, í samræmi við 2. mgr. 13. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, verður samstæðan, til viðbótar við þessar kröfur, að skipta á viðbótartryggingum og viðeigandi aðgreindum upphafstryggingum og öllum viðskiptum innan samstæðu við dótturfélög í þessum þriðju löndum. Til að komast hjá óhóflegri beitingu krafna um tryggingarþekju og að teknu tilliti til svipaðra krafna fyrir stöðustofnunar skyldur ætti í þessari reglugerð að mæla fyrir um frestun framkvæmdar á þeirri tilteknu kröfu. Með því

gæfist nægur tími til að ljúka ferlinu við að koma fram með ákvörðun á jafngildi án þess að það hafi nauðsynlega í för með sér óskilvirka ráðstöfun fjármagns til samstæðna með dótturfélög sem hafa lögheimili í þriðju löndum.

- 41) Með tilliti til meðalhófsreglunnar ætti að gefa mótaðilum sem eru með smærri eignasöfn og þess vegna almennt minni rekstur meiri tíma til að aðlaga innri kerfi sín og ferla til að uppfylla kröfur þessarar reglugerðar. Til að ná réttu jafnvægi milli mildunar áhættu sem orsakast af OTC-afleiðum sem ekki eru stöðustofnaðar miðlægt og hlutfallslegrar beitingar á þessari reglugerð, sem og til að ná alþjóðlegri samkvæmni og lágmarka möguleika á eftirlitshögnun í því augnamiði að komast hjá markaðsröskun, er nauðsynlegt að kröfurnar séu innleiddar í áföngum. Innleiðingartímabilið fyrir kröfurnar sem eru innleiddar með þessari reglugerð tekur mið af áætluninni sem samþykkt var í ramma Baselnefndarinnar um bankaeftirlit og Alþjóðasamtaka eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði, sem komið var á með tilvísun í rannsókn á megindlegum áhrifum sem náði til lánastofnana í Sambandinu.
- 42) Í framseldri reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (*) er tilgreind skilgreiningin á raunuppgjöri framvirkra gjaldeyris-samninga innan Sambandsins. Sú skilgreining á þó ekki við á þessum tímamarki og þessar afurðir eru skilgreindar með ólíkum hætti í Sambandinu. Til að komast hjá því að skapa ójöfn samkeppnisskilyrði innan Sambandsins er því nauðsynlegt að beiting tilsvarendi aðferða til að draga úr áhættu miðist við daginn þegar viðkomandi framseld gerð kemur til framkvæmda. Einnig er sett fram tiltekin dagsetning þegar viðkomandi kröfur ættu, hvað sem öðru líður, að öðlast gildi, til komast hjá óhóflegri tóf á innleiðingu aðferða til að draga úr áhættu.
- 43) Til að komast hjá uppskiptingu markaðar og tryggja jöfn samkeppnisskilyrði á alþjóðavettvangi fyrir mótaðila með staðfestu í Sambandinu, og með skilning á því að í sumum lögsögum falla skipti á viðbótar- og upphafstryggingu fyrir einstaka hlutabréfavalrétti og vísitölubundna hlutabréfavalrétti ekki undir jafngildar kröfur um tryggingarþekju ætti meðhöndlunin á þessum afurðum að vera áfangaskipt. Með þessu áfangaskipta tímabili gefst tími til að vakta þróun á sviði reglusetningar í öðrum lögsögum og tryggja að viðeigandi kröfur séu til staðar í Sambandinu til að milda útlánaáhættu mótaðila að því er varðar slíka samninga, á sama tíma og komið er í veg fyrir eftirlitshögnun.
- 44) Í þágu réttarvissu og til að komast hjá mögulegri truflun á fjármálamörkuðum þykir rétt að skýra meðferð núverandi samninga.
- 45) Reglugerð þessi byggist á drögum að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hafa lagt fyrir framkvæmdastjórnina.
- 46) Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hafa haft opið samráð við almenning um drögin að tæknilegu eftirlitsstöðlunum sem þessi reglugerð byggist á, greint mögulegan tengdan kostnað og ávinning og óskað eftir álitu hagsmunahópsins um bankastarfsemi sem komið var á fót í samræmi við 37. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, álitu hagsmunahópsins í váttryggingum og endurtryggingum og hagsmunahópsins í starfstengdum lífeyri sem komið var á fót í samræmi við 37. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 ⁽²⁾, og hagsmunahópsins á verðbréfamarkaði sem komið var á fót í samræmi við 37. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 ⁽³⁾.
- 47) Í samræmi við ferlið sem sett er fram í fimmtu, sjöttu og sjöundu undirgrein 1. mgr. 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, fimmtu, sjöttu og sjöundu undirgrein 1. mgr. 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010 og fimmtu, sjöttu

(*) C(2016) 2398 lokaútgáfa.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjútíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjútíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB (Stjútíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84).

og sjöundu undirgrein 1. mgr. 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, tekur þessi reglugerð upp breytingar á drögunum að tæknilegu eftirlitsstöðlunum, sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Evrópska váttrygginga- og líffeyris-sjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin lögðu fram að nýju sem formlegt álit til framkvæmdastjórnarinnar, á grundvelli tillögu framkvæmdastjórnarinnar að breytingum.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI UM VERKLAGSREGLUR UM ÁHÆTTUSTÝRINGU

1. ÞÁTTUR

Skilgreiningar og almennar kröfur

1. gr.

Skilgreiningar

Í reglugerð þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „upphafstrygging“ (e. *initial margin*): trygging sem mótaðili tekur vegna núverandi áhættu og mögulegrar framtíðaráhættu sinnar á tímabili milli síðustu tryggingatöku og innlausnar á stöðum eða markaðsáhættuvarnar eftir vanskil hins mótaðilans,
- 2) „viðbótartrygging“ (e. *variation margin*): trygging sem mótaðili tekur til að endurspegla niðurstöðu daglegs mats á markaðsvirði (e. *marking-to-market*) eða útreiknuðu virði (e. *marking-to-model*) útistandandi samninga sem um getur í 2. mgr. 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012,
- 3) jöfnunarsafn“ (e. *netting set*): safn afleiðusamninga utan skipulegra verðbréfamarkaða („OTC“), sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt, milli tveggja mótaðila sem fellur undir tvíhliða jöfnunarsamning sem er lagalega framfylgjanlegur.

2. gr.

Almennar kröfur

1. Mótaðilar skulu koma á, beita og skjalfesta verklagsreglur um áhættustýringu um skipti á tryggingum vegna OTC-afleiðusamninga, sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt.
2. Verklagsreglurnar um áhættustýringu sem um getur í 1. mgr. skulu fela í sér ákvæði sem kveða á um eða tilgreina:
 - a) hæfi trygginga vegna OTC-afleiðusamninga sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt, í samræmi við 2. þátt,
 - b) útreikning og töku trygginga vegna OTC-afleiðusamninga sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt, í samræmi við 3. þátt,
 - c) stýringu og aðgreiningu trygginga vegna OTC-afleiðusamninga sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt, í samræmi við 5. þátt,
 - d) útreikning á leiðréttu virði tryggingar í samræmi við 6. þátt,
 - e) upplýsingaskipti milli mótaðila og heimilun og skráningu á öllum undanþágum frá verklagsreglunum um áhættustýringu sem um getur í 1. mgr.,
 - f) upplýsingagjöf um undanþágur sem um getur í II. kafla til yfirstjórnar,
 - g) skilmála allra nauðsynlegra samninga sem mótaðilar skulu gera, eigi síðar en þegar OTC-afleiðusamningur sem ekki er stöðustofnaður miðlægt er gerður, þ.m.t. skilmála jöfnunarsamnings og skilmála samninga um skipti á tryggingum í samræmi við 3. gr.,

- h) reglubundna sannprófun á innleysanleika þeirra trygginga sem skipst er á,
- i) tímanlega endurheimt tryggingar af hálfu mótaðila sem leggur hana fram frá mótaðila sem tekur hana, komi til vanskila, og
- j) reglulegt eftirlit með áhættu sem leiðir af OTC-afleiðusamningum sem eru viðskipti innan samstæðu og tímanlegt uppgjör skuldbindinga sem leiða af þeim samningum.

Að því er varðar g-lið fyrstu undirgreinar skulu skilmálar samninga taka til allra þátta er varða þær skuldbindingar sem leiða af hverjum OTC-afleiðusamningi sem ekki er stöðustofnaður miðlægt og gera skal, og a.m.k. eftirfarandi:

- a) allra greiðsluskuldbindinga sem stofnast milli mótaðila,
- b) skilyrða fyrir jöfnun greiðsluskuldbindinga,
- c) vanefndartilvika eða annarra uppsagnaratburða að því er varðar OTC-afleiðusamninga sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt,
- d) allra reikningsaðferða sem notaðar eru í tengslum við greiðsluskuldbindingar,
- e) skilyrða fyrir jöfnun greiðsluskuldbindinga við sammingslok,
- f) framsals réttinda og skyldna við sammingslok,
- g) gildandi laga um viðskipti með OTC-afleiðusamninga sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt.

3. Geri mótaðilar jöfnunar- eða tryggingaskiptasamning skulu þeir láta gera óháð lögfræðilegt mat á fullnustuhæfi þeirra samninga. Heimilt er að óháð innri eining eða óháður þriðji aðili framkvæmi það mat.

Líta skal svo á að kröfunni um að gera matið sem um getur í fyrstu undirgrein sé fullnægt í tengslum við jöfnunarsamning ef hann er viðurkenndur í samræmi við 296. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

4. Mótaðilar skulu setja reglur um að meta á viðvarandi grundvelli fullnustuhæfis jöfnunar- og tryggingaskiptasamninga sem þeir gera.

5. Verklagsreglurnar um áhættustýringu sem um getur í 1. mgr. skal prófaðar, endurskoðaðar og uppfærðar eftir því sem nauðsynlegt er og a.m.k. árlega.

6. Að fenginni beiðni þar um skulu mótaðilar sem nota upphafstryggingarlíkön í samræmi við 4. þátt ávallt afhenda lögbærum yfirvöldum öll skjöl er varða verklagsreglurnar um áhættustýringu sem um getur í b-lið 2. mgr.

3. gr.

Tryggingaskiptasamningur

Tryggingaskiptasamningur eins og um getur í g-lið fyrstu undirgreinar 2. mgr. 2. gr. skal hafa geyma a.m.k. eftirfarandi skilmála:

- a) um virði og tegund tryggingar sem krafist er,
- b) um fyrirkomulag aðgreiningar,
- c) um jöfnunarsafnið sem tryggingaskiptin varða,
- d) um ferli tilkynninga um, staðfestingar á og afstillingar veðkalla,
- e) um ferli uppgjors veðkalla fyrir hverja tegund hæfrar tryggingar,

- f) um ferli, aðferðir, tímaramma og verkaskiptingu við útreikning tryggingarfjár og verðmat trygginga,
- g) um atburði sem teljast vanefndartilvik eða uppsagnaratburðir,
- h) lög sem gilda um OTC-afleiðusamning sem ekki er stöðustofnaður miðlægt,
- i) lög sem gilda um tryggingaskiptasamning.

2. ÞÁTTUR

Hæfi

4. gr.

Hæf trygging

1. Mótaðili skal eingöngu taka tryggingar úr eftirfarandi eignaflokkum:
 - a) reiðufé í formi peninga sem eru lagðir inn á reikning í hvaða gjaldmiðli sem er, eða svipaðar kröfur um endurgreiðslu peninga, s.s. peningamarkaðsinnlán,
 - b) gull í formi hreinna gullstanga samkvæmt viðurkenndum kröfum (e. *good delivery*),
 - c) skuldabréf sem ríkissjóðir eða seðlabankar aðildarríkja gefa út,
 - d) skuldabréf sem héraðs- eða staðaryfirvöld í aðildarríkjum gefa út ef áhættuskuldbindingar vegna þeirra eru meðhöndlaðar sem áhættuskuldbindingar vegna ríkis fyrir það aðildarríki í samræmi við 2. mgr. 115. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - e) skuldabréf sem opinberir aðilar í aðildarríkjum gefa út ef áhætta vegna þeirra er meðhöndluð sem áhætta gagnvart ríki, héraðsstjórn eða staðaryfirvaldi í því aðildarríki í samræmi við 4. mgr. 116. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - f) skuldabréf sem héraðsstjórnir eða staðaryfirvöld í aðildarríkjum gefa út, önnur en þau sem um getur í d-lið,
 - g) skuldabréf sem opinberir aðilar í aðildarríkjum gefa út, önnur en þau sem um getur í e-lið,
 - h) skuldabréf sem fjölpjóðlegir þróunarbankar sem eru taldir upp í 2. mgr. 117. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 gefa út,
 - i) skuldabréf sem alþjóðastofnanir sem eru taldar upp í 118. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 gefa út,
 - j) skuldabréf sem ríkissjóðir eða seðlabankar þriðju landa gefa út,
 - k) skuldabréf sem héraðsstjórnir eða staðaryfirvöld í þriðju löndum sem uppfylla kröfur d- og e-liðar gefa út,
 - l) skuldabréf sem héraðsstjórnir eða staðaryfirvöld í þriðju löndum gefa út, önnur en þau sem um getur í d- og e-lið,
 - m) skuldabréf sem lánastofnanir eða verðbréfafyrirtæki gefa út, þ.m.t. skuldabréf sem um getur í 4. mgr. 52. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB ⁽¹⁾,
 - n) fyrirtækjaskuldabréfa,
 - o) efsta áhættulag (e. *senior tranche*) verðbréfunar eins og hún er skilgreind í 61. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 sem er ekki endurverðbréfun eins og hún er skilgreind í 63. mgr. 4. gr. þeirrar reglugerðar,
 - p) breytanleg skuldabréf, að því tilskildu að eingöngu sé unnt að breyta þeim í hlutabréf sem eru í vísitölu sem er tilgreind skv. a-lið 8. mgr. 197. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB frá 13. júlí 2009 um samræmingu á lögum og stjórnisýslufyrirmælum að því er varðar verðbréfasjóði (UCITS) (Stjóð. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 32).

- q) hlutabréf sem eru í vísitölu sem er tilgreind skv. a-lið 8. mgr. 197. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - r) hlutdeildarskírteini í verðbréfasjóðum (UCITS), að því tilskildu að skilyrði 5. gr. séu uppfyllt.
2. Mótaðili skal því aðeins taka tryggingu úr þeim eignaflokkum sem um getur í f-, g- og k- til r-lið 1. mgr. að öll eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:
- a) mótaðilinn sem leggur fram tryggingu gefi eignirnar ekki út,
 - b) aðilar sem eru hluti þeirrar samstæðu sem mótaðilinn sem leggur fram tryggingu tilheyrir gefi eignirnar ekki út,
 - c) eignirnar séu ekki á annan hátt háðar verulegri fylgniáhættu (e. *wrong-way risk*) eins og hún er skilgreind í a- og b-lið 1. mgr. 291. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

5. gr.

Hæfisviðmið um hlutdeildarskírteini í verðbréfasjóðum

1. Að því er varðar r-lið 1. mgr. 4. gr. er mótaðila því aðeins heimilt að nota hlutdeildarskírteini í verðbréfasjóðum (UCITS) sem hæfar tryggingar að öll eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:
- a) hlutdeildarskírteinin hafi opinbert verð sem er gefið upp daglega,
 - b) fjárfestingar verðbréfasjóðanna séu takmarkaðar við fjárfestingar í eignum sem eru hæfar í samræmi við 1. mgr. 4. gr.,
 - c) verðbréfasjóðirnir uppfylli þau viðmið sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 132. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

Að því er varðar b-lið er verðbréfasjóðum heimilt að nota afleiðugerninga til að verjast áhættu sem stafar af eignum sem þeir fjárfesta í.

Fjárfesti verðbréfasjóður í hlutdeildarskírteinum annarra verðbréfasjóða skulu þau skilyrði sem mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein einnig gilda um þá verðbréfasjóði.

2. Fjárfesti verðbréfasjóður eða einhverjir undirliggjandi verðbréfasjóða hans ekki aðeins í eignum sem eru hæfar í samræmi við 1. mgr. 4. gr. er eingöngu heimilt, þrátt fyrir ákvæði b-liðar 1. mgr., að nota það virði hlutdeildarskírteina verðbréfasjóðsins sem grundvallast á fjárfestingu í vedhæfum eignum sem hæfa tryggingu skv. 1. mgr. þessarar greinar.

Fyrsta undirgrein skal gilda um alla undirliggjandi verðbréfasjóði verðbréfasjóðs með eigin undirliggjandi verðbréfasjóði.

3. Geti óvedhæfar eignir verðbréfasjóðs haft neikvætt virði skal ákvarða virði hlutdeildarskírteinis verðbréfasjóðsins sem nota má sem hæfa tryggingu skv. 1. mgr. með því að draga hámark neikvæðs virðis hinna óvedhæfu eigna frá virði vedhæfra eigna.

6. gr.

Lánshæfismat

1. Mótaðilinn sem tekur trygginguna skal meta lánshæfi eigna í þeim eignaflokkum sem um getur í c-, d- og e-lið 1. mgr. 4. gr. og eru annaðhvort ekki í heimagjaldmiðli útgefandans eða ekki fjármagnaðar í honum og sem um getur í f-, g-, j- til n- og p-lið 1. mgr. 4. gr. með einni af eftirfarandi aðferðum:

- a) innra mati, sem um getur í 3. mgr., mótaðilans sem tekur tryggingu,

- b) innra mati, sem um getur í 3. mgr., mótaðilans sem leggur fram trygginguna ef hann hefur staðfestu í Sambandinu eða í þriðja landi þar sem hann lýtur samstæðueftirliti sem metið er jafngilt því sem lýtur lögum Sambandsins í samræmi við 127. gr. tilskipunar 2013/36/ESB,
 - c) lánshæfismati sem viðurkennt, utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki (ECAI), eins og það er skilgreint í 98. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, gefur út eða lánshæfismati útflutningslánastofnunar eins og um getur í 137. gr. þeirrar reglugerðar.
2. Mótaðilinn sem tekur trygginguna skal meta lánshæfi eigna í eignaflokknum sem um getur í o-lið 1. mgr. 4. gr. með þeirri aðferð sem um getur í c-lið 1. mgr. þessarar greinar.
 3. Mótaðila sem hefur heimild til að nota innramatsaðferð (e. *internal-rating based approach*, IRB) skv. 143. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 er heimilt að nota innra mat sitt til að meta lánshæfi tryggingar sem er tekin að því er varðar þessa reglugerð.
 4. Mótaðili sem notar innramatsaðferð í samræmi við 3. mgr., skal ákvarða lánshæfisþrep tryggingarinnar í samræmi við I. viðauka.
 5. Mótaðili sem notar innramatsaðferð í samræmi við 3. mgr. skal tilkynna hinum mótaðilanum um lánshæfisþrepið, sbr. 4. mgr., sem tengt er þeim eignum sem skipst er á sem tryggingu.
 6. Að því er varðar c-lið 1. mgr. skal flokka lánshæfismat niður í lánshæfisþrep sem tilgreind eru skv. 136. eða 270. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

7. gr.

Sérstakar kröfur um veðhæfar eignir

1. Mótaðilar skulu því aðeins nota þær eignir sem um getur í f-, g- og j- til p-lið 1. mgr. 4. gr. sem tryggingu að lánshæfi þeirra hafi verið flokkað í lánshæfisþrep 1, 2 eða 3 í samræmi við 6. gr.
2. Mótaðilar skulu því aðeins nota eignir sem um getur í c-, d- og e-lið 1. mgr. 4. gr. og eru ekki í heimagjaldmiðli útgefandans eða fjármagnaðar í þeim gjaldmiðli sem tryggingu að lánshæfi þeirra hafi verið flokkað í lánshæfisþrep 1, 2, 3 eða 4 í samræmi við 6. gr.
3. Mótaðilar skulu setja verklagsreglur um meðhöndlun eigna sem skipst er á sem tryggingu í samræmi við 1. og 2. mgr. ef lánshæfi eignanna eru síðar flokkað í:
 - a) þrep 4 eða hærra þrep og um er að ræða eignir sem um getur í 1. mgr.,
 - b) hærra þrep en þrep 4 og um er að ræða eignir sem um getur í 2. mgr.
4. Verklagsreglurnar sem um getur í 3. mgr. skulu uppfylla allar eftirfarandi kröfur:
 - a) þær skulu banna að mótaðilar skiptist á viðbótareignum sem eru metnar með það lánshæfi sem um getur í 3. mgr.,
 - b) með þeim skal komið á áætlun þannig að eignum sem metnar eru með það lánshæfi sem um getur í 3. mgr. og þegar hefur verið skipst á sem tryggingu sé skipt út á tímabili sem er að hámarki 2 mánuðir,
 - c) þær skulu fela í sér lánshæfisþrep sem krefst tafarlausrar útskiptingar þeirra eigna sem um getur í 3. mgr.,
 - d) þær skulu gera mótaðilum kleift að auka frádrag af viðkomandi tryggingu að því marki sem tryggingunni hefur ekki verið skipt út í samræmi við áætlunina sem um getur í b-lið.
5. Mótaðilar skulu ekki nota eignaflokka sem um getur í 1. mgr. 4. gr. sem tryggingu ef þeir hafa ekki aðgang að markaði þeirra eigna eða þeim er ókleift að innleysa þær eignir á tímanlegan hátt komi til vanskila mótaðilans sem leggur fram trygginguna.

8. gr.

Samþjöppunarmörk upphafstryggingar

1. Sé trygging tekin sem upphafstrygging í samræmi við 13. gr. skulu eftirfarandi mörk gilda fyrir hvern mótaðila sem tekur trygginguna:

- a) summa virðis upphafstryggingar sem er tekin úr þeim eignaflokkum sem um getur í b-, f-, g- og l- til r-lið 1. mgr. 4. gr. og stakur útgefandi eða aðilar í sömu samstæðu gefa út fari ekki yfir hærri gildið af eftirfarandi:
 - i. 15% af tryggingunni sem er tekin hjá mótaðilanum sem leggur fram tryggingu,
 - ii. 10 milljónir evra eða jafngildi þeirrar fjárhæðar í öðrum gjaldmiðli,
- b) summa virðis upphafstryggingar sem er tekin úr þeim eignaflokkum sem um getur í o-, p- og q-lið 1. mgr. 4. gr., þar sem stofnanir eins og þær eru skilgreindar í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 gefa út eignaflokkana sem um getur í p- og q-lið þeirrar greinar, fari ekki yfir hærri gildið af eftirfarandi:
 - i. 40% af tryggingunni sem er tekin hjá mótaðilanum sem leggur fram tryggingu,
 - ii. 10 milljónir evra eða jafngildi þess í öðrum gjaldmiðli.

Mörkin sem mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein skulu einnig gilda um hlutdeildarskírteini í verðbréfasjóði (UCITS) ef hann fjárfestir fyrst og fremst í þeim eignaflokkum sem um getur í þeirri undirgrein.

2. Sé hærri trygging en 1 milljarður evra tekin sem upphafstrygging í samræmi við 13. gr. og hvor mótaðili tilheyrir öðrum þeirra flokka sem taldir eru upp í 3. mgr. skulu eftirfarandi mörk gilda um þá fjárhæð upphafstryggingarinnar sem er umfram 1 milljarð evra og tekin hjá mótaðila:

- a) summa virðis upphafstryggingar sem er tekin úr þeim eignaflokkum sem um getur í c- til l-lið 1. mgr. 4. gr. og stakur útgefandi eða útgefendur með lögheimili í sama landi gefa út skal ekki vera hærri en 50% af þeirri upphafstryggingu sem er tekin hjá þeim mótaðila,
- b) sé upphafstrygging tekin í reiðufé skulu 50% samþjöppunarmörkin sem um getur í a-lið einnig miðast við áhættu sem leiðir af því að handhafi sem er þriðji aðili eða vörsluaðili hafi reiðuféð undir höndum.

3. Mótaðilar sem um getur í 2. mgr. skulu vera eitt af eftirfarandi:

- a) stofnanir sem eru skilgreindar sem kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu (G-SII) í samræmi við 131. gr. tilskipunar 2013/36/ESB,
- b) stofnanir sem eru skilgreindar sem aðrar kerfislega mikilvægar stofnanir (O-SII) í samræmi við 131. gr. tilskipunar 2013/36/ESB,
- c) mótaðilar sem eru ekki lífeyriskerfi og sem summa þeirrar tryggingar sem taka á vegna er hærri en 1 milljarður evra.

4. Nemi trygging sem er tekin af hálfu eða hjá lífeyriskerfi sem upphafstrygging í samræmi við 13. gr. meira en 1 milljarði evra skal mótaðilinn sem tekur trygginguna setja verklagsreglur til að stýra samþjöppunaráhættu vegna trygginga sem eru teknar úr þeim eignaflokkum sem um getur í c- til l-lið 1. mgr. 4. gr., þ.m.t. um nægilega dreifingu þeirra trygginga.

5. Taki stofnanir sem um getur í a- og b-lið 3. mgr. upphafstryggingu í reiðufé hjá stökum mótaðila sem er einnig stofnun eins og um getur í þessum liðum skal sá mótaðili sem tekur trygginguna ganga úr skugga um að ekki meira en 20% þeirrar upphafstryggingar sé í vörslu staks vörsluaðila sem er þriðji aðili.

6. Ákvæði 1. til 4. mgr. gilda ekki um tryggingu sem er tekin í formi fjármálagerninga sem eru þeir sömu og undirliggjandi fjármálagerningar viðkomandi OTC-afleiðusamnings sem ekki er stöðustofnaður miðlægt.

7. Mótaðili sem tekur tryggingu skal meta hvort skilyrði 2. mgr. þessarar greinar séu uppfyllt í a.m.k. hvert skipti sem upphafstrygging er reiknuð út í samræmi við 2. mgr. 9. gr.

8. Þrátt fyrir ákvæði 7. mgr. getur mótaðili sem um getur í a-, b- og c-lið 10. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 metið árs-fjórðungslega hvort þau skilyrði sem mælt er fyrir um í 2. mgr. séu uppfyllt, að því tilskildu að fjárhæð upphafstryggingar sem er tekin hjá hverjum stökum mótaðila sé ávallt lægri en 800 milljónir evra á næstliðnum ársfjórðungi á undan matinu.

3. ÞÁTTUR

Útreikningur og taka tryggingarfjár

9. gr.

Tíðni útreiknings og ákvörðun útreikningsdags

1. Mótaðilar skulu reikna út viðbótartryggingu í samræmi við 10. gr. a.m.k. daglega.
2. Mótaðilar skulu reikna út upphafstryggingu í samræmi við 11. gr. eigi síðar en á næsta virka degi eftir einn þessara atburða:
 - a) ef nýr OTC-afleiðusamningur sem ekki er stöðustofnaður miðlægt er gerður eða honum bætt við jöfnunarsafnið,
 - b) ef OTC-afleiðusamningur sem ekki er stöðustofnaður miðlægt rennur út eða er fjarlægður úr jöfnunarsafninu,
 - c) ef OTC-afleiðusamningur sem ekki er stöðustofnaður miðlægt setur af stað greiðslu eða afhendingu aðra en framlagningu eða töku tryggingarfjár,
 - d) ef upphafstrygging er reiknuð út í samræmi við þá staðalaðferð sem um getur í 1. mgr. 11. gr. og fyrirbyggjandi samningur er endurflokkaður að því er varðar eignaflokkinn sem um getur í 1. mgr. IV. viðauka vegna skerts líftíma,
 - e) ef enginn útreikningur hefur farið fram á næstliðnum 10 virkum dögum.
3. Um ákvörðun útreikningsdags upphafs- og viðbótartryggingar gildir eftirfarandi:
 - a) séu báðir mótaðilar staðsettir í sama tímabelti skal útreikningurinn byggja á jöfnunarsafni næstliðins virks dags,
 - b) ef báðir mótaðilar eru ekki staðsettir í sama tímabelti skal útreikningurinn byggja á viðskiptum innan jöfnunarsafnsins sem stofnað er til fyrir klukkan 16:00 á næstliðnum virkum degi í því tímabelti þar sem klukkan er fyrst 16:00.

10. gr.

Útreikningur viðbótartryggingar

Fjárhæð viðbótartryggingar sem mótaðili tekur skal vera samanlagt virði allra samninga í jöfnunarsafninu sem reiknað er út í samræmi við 2. mgr. 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 að frádregnu virði allra viðbótartrygginga sem hafa áður verið teknar, að frádregnu hreinu virði hvers samnings í jöfnunarsafninu á þeim tíma sem samningurinn er gerður og að viðbættu virði allra viðbótartrygginga sem hafa áður verið lagðar fram.

11. gr.

Útreikningur upphafstryggingar

1. Mótaðilar skulu reikna út fjárhæð upphafstryggingar sem taka á með annaðhvort staðalaðferðinni sem sett er fram í IV. viðauka eða upphafstryggingarlíkönunum sem um getur í 4. þætti eða hvorutveggja.

2. Taka upphafstryggingar skal framkvæmd án þess að jafna saman fjárhæðum upphafstryggingar milli mótaðilanna tveggja.
3. Noti mótaðilar bæði staðalaðferðina sem sett er fram í IV. viðauka og upphafstryggingarlíkonin sem um getur í 4. þætti í tengslum við sama jöfnunarsafn skulu þeir beita þeim með samræmdum hætti á hvern OTC-afleiðusamning sem ekki er stöðustofnaður miðlægt.
4. Mótaðilar sem reikna út upphafstryggingu í samræmi við 4. þátt skulu ekki taka mið af fylgni milli virðis ótryggðrar áhættu og tryggingarinnar í þeim útreikningi.
5. Mótaðilar skulu koma sér saman um þá aðferð sem hvor þeirra notar til að ákvarða upphafstrygginguna sem hann tekur, en þeim er ekki skylt að nota sömu aðferð.
6. Noti annar eða báðir mótaðilar upphafstryggingarlíkan skulu þeir koma sér saman um líkan sem er þróað skv. 4. þætti.

12. gr.

Veiting viðbótartryggingar

1. Mótaðili sem leggur fram tryggingu skal veita viðbótartryggingu eins og hér segir:
 - a) sama virka dag og útreikningsdaginn sem ákvarðaður er í samræmi við 3. mgr. 9. gr.,
 - b) séu skilyrði 2. mgr. uppfyllt, innan 2 virkra daga frá útreikningsdegi sem er ákvarðaður í samræmi við 3. mgr. 9. gr.
2. Veitingu viðbótartryggingar í samræmi við b-lið 1. mgr. má eingöngu beita á eftirfarandi:
 - a) jöfnunarsöfn sem samanstanda af afleiðusamningum sem falla ekki undir kröfur um upphafstryggingu í samræmi við þessa reglugerð, ef mótaðili sem leggur fram tryggingu hefur útvegað, á eða fyrir útreikningsdag viðbótartryggingar, fyrirframfjárhæð hæfrar tryggingar sem er reiknuð út á sama hátt og gildir um upphafstryggingar í samræmi við 15. gr., þar sem mót-aðilinn sem tekur tryggingu hefur notað áhættutímabil tryggingarfjár (e. *margin period of risk* („MPOR“)) sem nemur a.m.k. jöfnum fjölda daga og frá og með útreikningsdegi til og með innheimtudegi,
 - b) jöfnunarsöfn sem samanstanda af samningum sem falla undir kröfur um upphafstryggingu í samræmi við þessa reglugerð, hafi upphafstryggingunni verið breytt á annan hvorn eftirfarandi hátt:
 - i. með því að lengja áhættutímabil tryggingarfjár sem um getur í 2. mgr. 15. gr. um þann fjölda daga sem er milli útreikningsdags sem er ákvarðaður í samræmi við 3. mgr. 9. gr. og innheimtudegs sem er ákvarðaður í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar, að báðum dögum meðtöldum,
 - ii. með því að auka upphafstryggingu sem er reiknuð út í samræmi við þá staðalaðferð sem um getur í 11. gr. og með viðeigandi aðferð að teknu tilliti til áhættutímabils tryggingarfjár sem er lengt um dagafjöldann frá og með útreikningsdegi sem er ákvarðaður í samræmi við 3. mgr. 9. gr. til og með innheimtudegi sem er ákvarðaður í samræmi við 2. mgr. þessarar greinar.

Að því er varðar a-lið er mótaðilum heimilt, sé ekkert fyrirkomulag aðgreiningar milli þeirra til staðar, að jafna saman þeim fjárhæðum sem útvega á.

3. Rísi ágreiningur um fjárhæð viðbótartryggingar skulu mótaðilar útvega, innan sama tímaramma og um getur í 1. mgr., a.m.k. þann hluta fjárhæðar viðbótartryggingarinnar sem ekki er ágreiningur um.

13. gr.

Veiting upphafstryggingar

1. Mótaðili sem leggur fram tryggingu skal veita upphafstryggingu í samræmi við 5. þátt.

2. Mótaðili sem leggur fram tryggingu skal veita upphafstryggingu sama virka dag og hún er reiknuð út, en sá dagur er ákvarðaður í samræmi við 3. mgr. 9. gr.
3. Rísi ágreiningur um fjárhæð upphafstryggingar skulu mótaðilar útvega a.m.k. þann hluta fjárhæðar upphafstryggingarinnar sem ekki er ágreiningur um, sama virka dag og útreikningsdaginn sem er ákvarðaður í samræmi við 3. mgr. 9. gr.

4. ÞÁTTUR

Upphafstryggingarlíkon

14. gr.

Almennar kröfur

1. Noti mótaðili upphafstryggingarlíkan er heimilt að annar eða báðir mótaðilar eða umboðsaðili sem er þriðji aðili þrói líkanið.

Noti mótaðili upphafstryggingarlíkan sem umboðsaðili sem er þriðji aðili hefur útbúið skal sá mótaðili bera ábyrgð á því að tryggja að líkanið uppfylli þær kröfur sem um getur í þessum þætti.

2. Upphafstryggingarlíkon skulu þannig úr garði gerð að þau taki til allrar umtalsverðrar áhættu sem stafar af gerð OTC-afleiðusamninga sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt og eru í jöfnunarsafninu, þ.m.t. eðlis, stærðargráðu og flækjustígs þeirrar áhættu, og skulu uppfylla eftirfarandi kröfur:

- a) líkanið taki til áhættuþátta sem varða einstaka gjaldmiðla sem viðkomandi samningar í jöfnunarsafnsinu eru í,
- b) líkanið taki til vaxtaáhættuþátta sem varða einstaka gjaldmiðla sem þessir samningar eru í,
- c) ávöxtunarferlinum sé skipt í a.m.k. sex gjalddagaflokka út frá útsetningu fyrir vaxtaáhættu í helstu gjaldmiðlum og á helstu mörkuðum,
- d) líkanið taki til hættu á hreyfingum milli mismunandi ávöxtunarferla og mismunandi gjalddagaflokka,
- e) líkanið taki til mismunandi áhættuþátta fyrir a.m.k. hvert hlutabréf, hlutabréfavísitölu, hrávöru eða hrávöruvísitölu sem skiptir máli fyrir viðkomandi samninga,
- f) líkanið taki til áhættu sem stafar af stöðum sem eru síður innleysanlegar og stöðum með takmarkað verðgagnsæi út frá raunhæfum markaðssviðsmyndum,
- g) líkanið taki til áhættu sem aðrir þættir líkansins ná annars ekki yfir og sem stafar af afleiðusamningum þar sem undirliggjandi eignaflokkur er lán
- h) líkanið taki til hættu á hreyfingum milli svipaðra, en ekki nákvæmlega eins, undirliggjandi áhættuþátta og til áhættu vegna virðisbreytinga sem stafa af gjalddagamisræmi,
- i) líkanið taki til helsta ólínulega hæðis (e. *non-linear dependencies*),
- j) líkanið feli í sér aðferðir til afturvirktrar prófunar, þ.m.t. tölfræðilegra prófana á frammistöðu líkansins,
- k) líkanið ákvarði hvaða atburðir hrinda af stað breytingum á líkaninu, kvörðun eða öðrum úrbótum.

3. Verklagsreglur um áhættustýringu sem um getur í 1. mgr. 2. gr. skulu tryggja að frammistaða líkansins sé undir viðvarandi eftirliti, þ.m.t. með afturvirkri prófun líkansins a.m.k. þriðja hvern mánuð.

Að því er varðar fyrstu undirgrein skal afturvirk prófun fela í sér samanburð milli þess virðis sem líkanið setur fram og raunmarkaðsvirðis OTC-afleiðusamninga í jöfnunarsafninu sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt.

4. Verklagsreglur um áhættustýringu sem um getur í 1. mgr. 2. gr. skulu lýsa þeim aðferðum sem eru notaðar í afturvirkum prófum, þ.m.t. tölfræðilegum prófunum á frammistöðu.
5. Verklagsreglur um áhættustýringu sem um getur í 1. mgr. 2. gr. skulu tilgreina hvaða niðurstöður afturvirkra prófa myndu leiða til breytinga á líkaninu, endurkvörðunar eða annarra úrbóta.
6. Verklagsreglur um áhættustýringu sem um getur í 1. mgr. 2. gr. skulu tryggja að mótaðilar geymi gögn um niðurstöður þeirra afturvirkra prófa sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar.
7. Mótaðilar skulu veita allar nauðsynlegar upplýsingar til útskýringar á útreikningi tiltekins gildis í upphafstryggingarlíkaninu fyrir hinum mótaðilanum þannig að þriðji aðili með haldgóða þekkingu gæti staðfest þann útreikning.
8. Upphafstryggingarlíkanið skal endurspeglar óvissu breytna, fylgni, grunnáhættu og gæði gagna á varfærin hátt.

15. gr.

Öryggisbil og áhættutímabil tryggingarfjár

1. Sá breytileiki virðis OTC-afleiðusamninga í jöfnunarsafni sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt sem gert er ráð fyrir við útreikning upphafstryggingar með upphafstryggingarlíkani skal byggja á einhliða (e. *one-tailed*) 99% öryggisbili yfir a.m.k. 10 daga áhættutímabil tryggingarfjár.
2. Áhættutímabil tryggingarfjár til útreiknings upphafstryggingar með upphafstryggingarlíkani eins og um getur í 1. mgr. skal ná yfir:
 - a) tímamann sem kann að líða frá því að síðast er skipst á viðbótartryggingu fram að vanskilum mótaðila,
 - b) tímamann sem áætlað er að þurfi til að skipta út hverjum OTC-afleiðusamningi í jöfnunarsafninu sem ekki er stöðustofnaður miðlægt eða verjast þeirri áhættu sem stafar af slíkum samningum, að teknu tilliti til seljanleika á markaðnum þar sem viðskipti fara fram með viðkomandi tegundir samninga, heildarmagns OTC-afleiðusamninga á þeim markaði sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt og fjölda þátttakanda á þeim markaði.

16. gr.

Kvörðun á breytum líkansins

1. Breytur sem eru notaðar í upphafstryggingarlíkönnum skulu kvarðaðar a.m.k. árlega á grundvelli sögulegra gagna frá tímabili sem er að lágmarki 3 ár og að hámarki 5 ár.
2. Gögn sem eru notuð til kvörðunar á breytum upphafstryggingarlíkana skulu taka til nýlegasta samfellda tímabils frá þeim degi sem kvörðunin sem um getur í 1. mgr. fer fram og skulu a.m.k. 25% þeirra gagna vera lýsandi fyrir tímabil verulegs fjárhagslegs álags („álagsgögn“).
3. Myndi álagsgögn eins og um getur í 2. mgr. ekki a.m.k. 25% þeirra gagna sem notuð eru í upphafstryggingarlíkaninu skal skipta út elstu sögulegum gögnum sem um getur í 1. mgr. fyrir gögn frá tímabili verulegs fjárhagslegs álaga þar til heildarhlutfall álagsgagna er a.m.k. 25% þeirra heildargagna sem eru notuð í upphafstryggingarlíkaninu.

4. Tímabil verulegs fjárhagslegs álags sem er notað til kvörðunar á breytunum skal ákvarðað og því beitt á aðgreindan hátt fyrir a.m.k. hvern eignaflokk sem um getur í 2. mgr. 17. gr.
5. Kvarða skal breyturnar með jafnvegnum gögnum.
6. Heimilt er að kvarða breytur fyrir styttri tímabil en áhættutímabil tryggingarfjár sem ákvarðað er í samræmi við 15. gr. Sé styttra tímabil notað skal laga breyturnar að því áhættutímabili tryggingarfjár með viðeigandi aðferð.
7. Mótaðilar skulu hafa skriflegar reglur um aðstæður sem leiða til tíðari kvörðunar.
8. Mótaðilar skulu setja verklagsreglur um afstillingu virðis tryggingarfjár sem skipst er á til að bregðast við nýjum breytum vegna nýrra markaðsaðstæðna. Þær verklagsreglur skulu gera mótaðilum kleift að skiptast á viðbótarupphafstryggingu sem leiðir af nýjum breytum á tímabili sem er frá 1 til 30 virkir dagar.
9. Mótaðilar skulu setja verklagsreglur um gæði gagna sem eru notuð í líkaninu í samræmi við 1. mgr., þ.m.t. val á viðeigandi gagnaveitendum og hreinsun og innsetningu þeirra gagna.
10. Áætluð gildi fyrir gögn sem eru notuð í upphafstryggingarlíkönunum skal eingöngu nota ef bæði eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:
 - a) tiltæk gögn eru ófullnægjandi eða endurspeglar ekki raunverulegan óstöðugleika OTC-afleiðusamnings eða safns OTC-afleiðusamninga í jöfnunarsafninu,
 - b) áætluðu gildin leiða til varfærinnar fjárhæðar tryggingarfjár.

17. gr.

Áhættudreifing, áhættuvarnir og áhættujöfnun milli undirliggjandi flokka

1. Upphafstryggingarlíkön skulu eingöngu taka til OTC-afleiðusamninga sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt og sem eru innan sama jöfnunarsafns. Upphafstryggingarlíkön geta tekið til áhættudreifingar, áhættuvarna og áhættujöfnunar í tengslum við áhættu vegna samninga innan sama jöfnunarsafns, að því tilskildu að áhættudreifingin, -varnirnar eða -jöfnunin fari aðeins fram innan sama undirliggjandi eignaflokks eins og um getur í 2. mgr.
2. Að því er varðar 1. mgr. er eingöngu heimilt að framkvæma áhættudreifingu, áhættuvarnir og áhættujöfnun innan eftirfarandi undirliggjandi eignaflokka:
 - a) vextir, gjaldmiðlar og verðbólga,
 - b) hlutabréf,
 - c) lán,
 - d) hrávara og gull,
 - e) annað.

18. gr.

Eigindlegar kröfur

1. Mótaðilar skulu koma á innra stjórnunarferli til að meta á viðvarandi grundvelli hve hentugt upphafstryggingarlíkanið er, að öllu eftirfarandi meðtöldu:
 - a) upphaflegri sannpröfun líkansins af til þess hæfum aðilum sem eru óháðir þeim aðilum sem þróa líkanið,
 - b) síðari sannpröfun hvenær sem veruleg breyting er gerð á upphafstryggingarlíkaninu og a.m.k. árlega,

- c) reglulegu úttektarferli til að meta eftirfarandi:
- i. heilleika og áreiðanleika gagnalinda,
 - ii. upplýsingakerfi til stjórnunar sem notað er við beitingu líkansins,
 - iii. nákvæmni og heildstæðni gagna sem notuð eru,
 - iv. hve nákvæmar og viðeigandi forsendur í tengslum við flökt og fylgni eru.
2. Skjalfesting verklagsreglnanna um áhættustýringu sem um getur í b-lið 2. mgr. 2. gr. í tengslum við upphafstryggingarlíkanið skal uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:
- a) hún skal gera þriðja aðila með haldgóða þekkingu kleift að skilja uppbyggingu upphafstryggingarlíkansins og einstök atriði í virkni þess,
 - b) hún skal lýsa lykilforsendum og takmörkunum upphafstryggingarlíkansins,
 - c) hún skal tilgreina við hvaða aðstæður forsendur upphafstryggingarlíkansins gilda ekki lengur.
3. Mótaðilar skulu skjalfesta allar breytingar á upphafstryggingarlíkaninu. Sú skjalfesting skal einnig tilgreina niðurstöður sannprófana sem um getur í 1. mgr. og framkvæmdar eru eftir slíkar breytingar..

5. ÞÁTTUR

Stýring og aðgreining trygginga

19. gr.

Stýring og aðgreining tryggingar

1. Ferlið sem um getur í c-lið 2. mgr. 2. gr. skal fela í sér eftirfarandi:
- a) daglegt verðmat tryggingar sem haldið er í samræmi við 6. þátt,
 - b) lagalegt fyrirkomulag og fyrirkomulag umráða tryggingar sem gerir aðgang að móttæknu tryggingunni mögulegan ef hún er undir umráðum þriðja aðila,
 - c) sé upphafstrygging undir umráðum tryggingarveitanda, að tryggingin sé geymd á ógjaldfærnivörðum vörslureikningum,
 - d) að upphafstryggingu sem er ekki í formi reiðufjár sé haldið við í samræmi við 3. og 4. mgr.,
 - e) að reiðufé sem tekið er sem upphafstrygging sé geymt á peningareikningum hjá seðlabönkum eða lánastofnunum sem uppfylli öll eftirfarandi skilyrði:
 - i. hafi starfsleyfi í samræmi við tilskipun 2013/36/ESB eða starfsleyfi í þriðja landi þar sem eftirlits- og stjórnvaldsfyrirkomulag er talið jafngilt í samræmi við 2. mgr. 142. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - ii. séu hvorki mótaðilinn sem leggur fram tryggingu né mótaðilinn sem tekur trygginguna, né heldur hluti af sömu samstæðu og annar hvor mótaðila,
 - f) að ónotuð trygging sé tiltæk skiptastjóra eða öðrum þrotabússtjóra mótaðila í vanskilum,
 - g) að upphafstryggingin sé framseljanleg án takmarkana og tímanlega til mótaðilans sem leggur fram tryggingu komi til vanskila mótaðilans sem tekur trygginguna,

- h) að aðrar tryggingar en reiðufé séu framseljanlegar án takmarkana samkvæmt reglum eða lögum eða kröfum þriðju aðila, þ.m.t. kröfum skiptastjóra mótaðilans sem tekur trygginguna eða vörsluaðila sem er þriðji aðili, að undanskildum veðböndum vegna þóknana og útgjalda sem stofnað er til við útvegum vörslureikninga og að undanskildum veðböndum sem venjulega eru lögð á öll verðbréf í stöðustofnunarkerfi þar sem slík trygging kann að vera í vörslu,
- i) að öllum ónotuðum tryggingum sé skilað að fullu til mótaðilans sem leggur fram trygginguna, að undanskildum kostnaði og útgjöldum sem stofnað er til við töku og vörslu tryggingarinnar.
2. Heimilt er að skipta út öllum tryggingum sem lagðar eru fram sem upphafs- eða viðbótartryggingar fyrir aðrar tryggingar ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:
- a) skiptin fara fram í samræmi við skilmála samningsins milli mótaðilanna sem um getur í 3. gr.,
- b) tryggingin sem kemur í staðinn er hæf í samræmi við 2. þátt,
- c) virði tryggingarinnar sem kemur í staðinn nægir til að mæta öllum kröfum um tryggingu eftir að öllu viðkomandi frádragi hefur verið beitt.
3. Upphafstrygging skal varin fyrir vanskilum eða ógjaldfærni mótaðilans sem tekur tryggingu með því að aðgreina hana á annan hvorn eftirfarandi hátt eða hvorn tveggja:
- a) í bókum og gögnum handhafa sem er þriðji aðili eða vörsluaðila,
- b) með öðru lagalega bindandi fyrirkomulagi.
4. Mótaðilar skulu ganga úr skugga um að aðrar tryggingar en reiðufé sem skipst er á sem upphafstryggingu séu aðgreindar á eftirfarandi hátt:
- a) ef mótaðilinn sem tekur trygginguna hefur hana í vörslu sinni sem eigandi hennar skal aðgreina hana frá öðrum eignum hans,
- b) ef mótaðilinn sem leggur fram trygginguna hefur hana í vörslu sinni án þess að eiga hana skal aðgreina hana frá öðrum eignum hans,
- c) sé trygging geymd á bókum og í gögnum vörsluaðila eða annars handhafa sem er þriðji aðili skal hún aðgreind frá eignum þess handhafa sem er þriðji aðili eða vörsluaðila
5. Séu aðrar tryggingar en reiðufé í vörslu þess sem tekur trygginguna eða handhafa sem er þriðji aðili eða vörsluaðila skal mótaðilinn sem tekur trygginguna ávallt gefa mótaðilanum sem leggur fram trygginguna kost á að aðgreina hana frá eignum annarra mótaðila sem leggja fram tryggingu.
6. Mótaðilar skulu gera óháð lögfræðilegt mat til að sannreyna að fyrirkomulag aðgreiningar uppfylli þær kröfur sem um getur í g-lið 1. mgr. og 3., 4. og 5. mgr. Heimilt er að óháð innri eining eða óháður þriðji aðili framkvæmi slíkt lögfræðilegt mat.
7. Mótaðilar skulu færa lögbæru yfirvaldi sínu sönnur á að farið sé að ákvæðum 6. mgr. fyrir hverja viðkomandi lögsögu og skulu, að ósk lögbærs yfirvalds, setja reglur sem tryggja símat á hlífingu.
8. Að því er varðar e-lið 1. mgr. skulu mótaðilar meta lánshæfi þeirrar lánastofnunar sem þar er getið með aðferð sem byggir ekki eingöngu, eða með vélrænum hætti, á ytra lánshæfismati.

20. gr.

Meðhöndlun upphafstryggingar sem tekin er

1. Mótaðili sem tekur tryggingu skal ekki endurveðsetja, endurtryggja með né á annan hátt endurnota trygginguna sem er tekin sem upphafstrygging.
2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er handhafa sem er þriðji aðili heimilt að nota upphafstryggingu sem er móttækin í formi reiðufjár til endurfjárfestingar.

*6. ÞÁTTUR***Verðmat tryggingar***21. gr.***Útreikningur á leiðréttu virði tryggingar**

1. Mótaðilar skulu leiðréttu virði tekinnar tryggingar annaðhvort í samræmi við aðferðina sem sett er fram í II. viðauka eða aðferð þar sem notast er við eigið mat á flökti í samræmi við 22. gr.
2. Við leiðréttingu á virði tryggingar skv. 1. mgr. geta mótaðilar litið fram hjá gjaldeyrisáhættu sem stafar af stöðum í gjaldmiðlum sem falla undir lagalega bindandi milliríkjasamkomulag sem takmarkar breytingar á þeim stöðum í hlutfalli við aðra gjaldmiðla sem falla undir sama samkomulag.

*22. gr.***Eigið mat á leiðréttu virði tryggingar**

1. Mótaðilar skulu leiðréttu virði tekinnar tryggingar á grundvelli eigin mats á flökti í samræmi við III. viðauka.
2. Mótaðilar skulu uppfæra gagnasöfn sín og reikna út eigið mat á flökti sem um getur í 21. gr. hvenær sem flökt markaðsvirðis breytist verulega og a.m.k. ársfjórðungslega.
3. Að því er varðar 2. mgr. skulu mótaðilar ákvarða fyrir fram það stig flökts sem leiðir til endurútreiknings frádrags eins og um getur í III. viðauka.
4. Verklagsreglurnar sem um getur í d-lið 2. mgr. 2. gr. skulu fela í sér reglur um eftirlit með útreikningi eigin mats á flökti og samþættingu þess mats inn í áhættustýringarferli þess mótaðila.
5. Þær reglur sem um getur í 4. mgr. skulu lúta innri úttekt sem felur í sér allt eftirfarandi:
 - a) samþættingu matsins inn í áhættustýringarferli mótaðilans, a.m.k. árlega,
 - b) samþættingu áætlaðs frádrags inn í daglega áhættustýringu,
 - c) sannprófun á öllum verulegum breytingum á ferlinu til útreiknings á matinu,
 - d) sannprófun á samkvæmni, tímanleika og áreiðanleika gagnalinda sem eru notaðar til útreiknings á matinu,
 - e) hve nákvæmar og viðeigandi forsendur um flökt eru.
6. Úttektin sem um getur í 5. mgr. skal framkvæmd reglulega sem hluti innra endurskoðunarferlis mótaðilans.

II. KAFLI

SÉRTÆK ÁKVÆÐI UM VERKLAGSREGLUR UM ÁHÆTTUSTÝRINGU*1. ÞÁTTUR***Undanþágur***23. gr.***Miðlægir mótaðilar sem hafa starfsleyfi sem lánastofnanir**

Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 2. gr. geta mótaðilar kveðið á um í verklagsreglum sínum um áhættustýringu að ekki sé skipt á tryggingum í tengslum við OTC-afleiðusamninga, sem ekki eru stöðustofnaðir af miðlægum mótaðila, sem gerðir eru við miðlaga mótaðila sem hafa starfsleyfi sem lánastofnanir í samræmi við tilskipun 2013/36/ESB.

24. gr.

Ófjárhagslegir mótaðilar og mótaðilar í þriðja landi

Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 2. gr. geta mótaðilar kveðið á um í verklagsreglum sínum um áhættustýringu að ekki sé skipst á tryggingum í tengslum við OTC-afleiðusamninga sem eru ekki stöðustofnaðir miðlægt og eru gerðir við ófjárhagslega mótaðila sem uppfylla ekki skilyrði b-liðar 1. mgr. 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, eða við ófjárhagslega aðila með staðfestu í þriðja landi sem myndu ekki uppfylla skilyrði b-liðar 1. mgr. 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 ef þeir hefðu staðfestu í Sambandinu.

25. gr.

Lágmarksfjárhæð til yfirfærslu

1. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 2. gr. geta mótaðilar kveðið á um í verklagsreglum sínum um áhættustýringu að ekki sé tekin trygging frá mótaðila ef útistandandi fjárhæð frá því að trygging var síðast tekin er jöfn eða lægri en fjárhæð sem mótaðilarnir koma sér saman um („lágmarksfjárhæð til yfirfærslu“).

Lágmarksfjárhæð til yfirfærslu skal ekki vera hærri en 500 000 evrur eða jafngild fjárhæð í öðrum gjaldmiðli.

2. Komi mótaðilar sér saman um lágmarksfjárhæð til yfirfærslu skal útistandandi fjárhæð tryggingar reiknuð út sem samtala:

- a) viðbótartryggingar sem er útistandandi frá því að hún var síðast tekin, reiknaðrar út í samræmi við 10. gr., þ.m.t. allra umframtrygginga,
- b) upphafstryggingar sem er útistandandi frá því að hún var síðast tekin, reiknaðrar út í samræmi við 11. gr., þ.m.t. allra umframtrygginga.

3. Sé fjárhæð útistandandi tryggingar hærri en sú lágmarksfjárhæð til yfirfærslu sem mótaðilar hafa komið sér saman um skal sá mótaðili sem tekur trygginguna innheimta alla útistandandi fjárhæð tryggingar án þess að draga frá lágmarksfjárhæð til yfirfærslu.

4. Mótaðilar geta komið sér saman um mismunandi lágmarksfjárhæðir til yfirfærslu fyrir upphafs- og viðbótartryggingu, að því tilskildu að samtala þeirra lágmarksfjárhæða til yfirfærslu sé jöfn eða lægri en 500 000 evrur eða jafngild fjárhæð í öðrum gjaldmiðli.

5. Komi mótaðilar sér saman um mismunandi lágmarksfjárhæðir til yfirfærslu í samræmi við 4. gr. skal sá mótaðili sem tekur trygginguna innheimta alla útistandandi upphafs- eða viðbótartryggingu án nokkurs frádráttar frá þeim lágmarksfjárhæðum til yfirfærslu ef fjárhæð útistandandi upphafs- eða viðbótartryggingar er hærri en lágmarksfjárhæð til yfirfærslu.

26. gr.

Útreikningur tryggingar ef mótaðili er í þriðja landi

Sé mótaðili með lögheimili í þriðja landi geta mótaðilar reiknað út tryggingar á grundvelli jöfnunarsafns sem felur í sér eftirfarandi gerðir samninga:

- a) OTC-afleiður sem ekki eru stöðustofnaðar miðlægt og falla undir kröfur um tryggingu samkvæmt þessari reglugerð,
- b) samninga sem uppfylla bæði eftirfarandi skilyrði:
 - i. þeir eru skilgreindir sem OTC-afleiður sem ekki eru stöðustofnaðar miðlægt í því reglakerfi sem gildir um mótaðilann með lögheimili í þriðja landi,
 - ii. þeir falla undir reglur um tryggingarfé í því reglakerfi sem gildir um mótaðilann með lögheimili í þriðja landi.

2. ÞÁTTUR

Undanþágur við útreikning upphafstryggingar

27. gr.

Gjaldeyrissamningar

Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 2. gr. geta mótaðilar mælt fyrir um í verklagsreglum sínum um áhættustýringu að upphafstrygging sé ekki tekin vegna:

- a) OTC-afleiðusamninga sem eru gerðir upp efnislega (e. *physically*) og fela eingöngu í sér skipti á tveimur mismunandi gjaldmiðlum á tilteknum degi í framtíðinni á föstu gengi sem samið er um á viðskiptadegi samningsins um skiptin („framvirkir gjaldeyrissamningar“),
- b) OTC-afleiðusamninga sem eru gerðir upp efnislega og fela eingöngu í sér skipti á tveimur mismunandi gjaldmiðlum á tilteknum degi í framtíðinni á föstu gengi sem samið er um á viðskiptadegi samningsins um skiptin, og endurhverf skipti á þessum tveimur gjaldmiðlum á síðari degi og á föstu gengi sem einnig er samið um á viðskiptadegi samningsins um skiptin („gjaldeyrisskiptasamningar (e. *foreign exchange swaps*)“),
- c) skipta á höfuðstól OTC-afleiðusamninga sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt og sem kveða á um að mótaðilar skipti eingöngu höfuðstól og öllum vaxtagreiðslum í einum gjaldmiðli á móti höfuðstólsfjárhæð og öllum vaxtagreiðslum í öðrum gjaldmiðli, á tilgreindum tímapunktum samkvæmt tiltekinni formúlu („gjaldmiðlaskiptasamningar“ (e. *currency swaps*)).

28. gr.

Viðmiðunarmörk sem byggjast á grundvallarfjárhæð

1. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 2. gr. er mótaðilum heimilt að mæla fyrir um í verklagsreglum sínum um áhættustýringu að upphafstrygging sé ekki tekin vegna allra nýrra OTC-afleiðusamninga sem eru gerðir innan almanaksárs ef meðaltal samanlagðrar grundvallarfjárhæðar (e. *notional amount*) annars mótaðilanna í mánaðarlok vegna OTC-afleiðna sem ekki eru stöðustofnaðar miðlægt er lægra en 8 milljarðar evra fyrir mánuðina mars, apríl og maí á næstliðnu ári.

Meðaltal samanlagðrar grundvallarfjárhæðar í mánaðarlok sem um getur í fyrstu undirgrein skal reiknað út á stigi mótaðilans eða á samstæðustigi ef mótaðilinn tilheyrir samstæðu.

2. Tilheyrir mótaðili samstæðu skal útreikningur meðaltals samanlagðrar grundvallarfjárhæðar samstæðunnar í mánaðarlok taka til allra OTC-afleiðusamninga samstæðunnar sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt, þ.m.t. allra OTC-afleiðusamninga innan samstæðunnar sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt.

Að því er varðar fyrstu undirgrein skal aðeins einu sinni taka mið af OTC-afleiðusamningum sem eru innri viðskipti.

3. Verðbréfasjóðir (UCITS) með starfsleyfi í samræmi við tilskipun 2009/65/EB og sérhæfðir sjóðir sem stýrt er af rekstraraðilum sérhæfðra sjóða sem hafa starfsleyfi eða eru skráðir í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB ⁽¹⁾ skulu teljast sérstakir aðilar og vera meðhöndlaðir með aðgreindum hætti við beitingu þeirra viðmiðunarmarka sem um getur í 1. mgr., ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) sjóðirnir eru skýrt aðgreind eignasöfn að því er varðar ógjaldfærni eða gjaldprot sjóðsins,
- b) aðgreindu eignasöfnin eru ekki veðtryggð af, með ábyrgð eða njóta á annan hátt fjárhagslegs stuðnings annarra fjárfestingarsjóða eða rekstraraðila þeirra.

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB frá 8. júní 2011 um rekstraraðila sérhæfðra sjóða og um breytingu á tilskipunum 2003/41/EB og 2009/65/EB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009 og (ESB) nr. 1095/2010 (Stjtúð. ESB L 174, 1.7.2011, bls. 1).

29. gr.

Viðmiðunarmörk sem byggjast á fjárhæðum upphafstrygginga

1. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 2. gr. geta mótaðilar mælt fyrir um í verklagsreglum sínum um áhættustýringu að upphafstrygging sem tekin er sé lækkuð um allt að 50 milljónir evra í tilvikum a- og b-liðar þessarar málsgreinar eða 10 milljónir evra í tilvikum c-liðar, ef:

- a) hvorugur mótaðili tilheyrir samstæðu,
- b) mótaðilarnir tilheyra mismunandi samstæðum,
- c) báðir mótaðilar tilheyra sömu samstæðu.

2. Taki mótaðili ekki upphafstryggingu í samræmi við b-lið 1. mgr. skulu verklagsreglurnar um áhættustýringu sem um getur í 1. mgr. 2. gr. hafa að geyma ákvæði um eftirlit á samstæðustigi með því hvort farið er yfir þau viðmiðunarmörk og ákvæði um varðveislu viðeigandi gagna um áhættu sem samstæðan ber af hverjum einstökum mótaðila í sömu samstæðu.

3. Verðbréfasjóðir (UCITS) með starfsleyfi í samræmi við tilskipun 2009/65/EB og sérhæfðir sjóðir sem stýrt er af rekstraraðilum sérhæfðra sjóða sem hafa starfsleyfi eða eru skráðir í samræmi við tilskipun 2011/61/ESB skulu teljast aðgreindir aðilar og vera meðhöndlaðir með aðgreindum hætti við beitingu þeirra viðmiðunarmarka sem um getur í 1. mgr., ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) sjóðirnir eru skýrt aðgreind eignasöfn að því er varðar ógjaldfærni eða gjaldþrot sjóðsins,
- b) aðgreindu eignasöfnin eru ekki veðtryggð, með ábyrgð eða njóta á annan hátt fjárhagslegs stuðnings annarra fjárfestingarsjóða eða rekstraraðila þeirra

3. ÞÁTTUR

Undanþágur frá kröfu um að leggja fram eða taka upphafs- eða viðbótartryggingu

30. gr.

Meðhöndlun afleiðna sem tengjast sértryggðum skuldabréfum til áhættuvarnar

1. Þrátt fyrir 2. mgr. 2. gr., og ef skilyrði 2. mgr. þessarar greinar eru uppfyllt, geta mótaðilar kveðið á um eftirfarandi í verklagsreglum sínum um áhættustýringu að því er varðar OTC-afleiðusamninga sem gerðir eru í tengslum við sértryggð skuldabréf:

- a) að viðbótartrygging sé ekki lögð fram af útgefanda sértryggðs skuldabréfs eða fyrir hönd tryggingasafns (e. *cover pool*), heldur tekin hjá mótaðila þess aðila í reiðufé og henni skilað til mótaðila þess aðila á þegar slík skil eiga að fara fram,
- b) að upphafstrygging sé ekki lögð fram eða tekin.

2. Ákvæði 1. mgr. gildir ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) OTC-afleiðusamningurinn falli ekki úr gildi komi til skilameðferðar eða ógjaldfærni útgefanda sértryggðra skuldabréfsins eða tryggingasafnsins,
- b) mótaðili OTC-afleiðusamningsins sem er gerður við útgefendur sértryggðu skuldabréfanna eða gagnvart tryggingasöfnum sértryggðra skuldabréfa sé a.m.k. jafnréttáhr eigendum sértryggðra skuldabréfsins, nema ef mótaðili OTC-afleiðusamningsins sem er gerður við útgefendur sértryggðra skuldabréfa eða gagnvart tryggingasöfnum sértryggðu skuldabréfanna er vanskilaaðilinn eða aðilinn sem fyrir áhrifum verður, eða afsalar sér stöðu jafnréttás aðila,

- c) OTC-afleiðusamningurinn sé skráður eða skrásettur í tryggingasafn sértryggða skuldabréfsins í samræmi við landslög um sértryggð skuldabréf,
- d) OTC-afleiðusamningurinn sé aðeins notaður sem áhættuvörn gegn vaxta- eða gjaldmiðlamisvægi tryggingasafnsins vegna sértryggða skuldabréfsins,
- e) jöfnunarsafnið hafi ekki að geyma OTC-afleiðusamninga sem eru ótengdir tryggingasafni sértryggða skuldabréfsins,,
- f) sértryggða skuldabréfið sem OTC-afleiðusamningurinn tengist uppfylli kröfur 1., 2. og 3. mgr. 129. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- g) tryggingasafn sértryggða skuldabréfsins sem OTC-afleiðusamningurinn tengist lúti reglufestri kröfu um tryggingar sem nemi a.m.k. 102%.

31. gr.

Meðhöndlun afleiðusamninga við mótaðila í þriðju löndum þar sem ekki er unnt að tryggja lagalegt fullnustuhæfi jöfnunarsamninga eða tryggingarverndar

1. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 2. gr. er mótaðilum með staðfestu í Sambandinu heimilt að mæla fyrir um í verklagsreglum sínum um áhættustýringu að ekki sé krafist framlagningar viðbótar- og upphafstryggingar vegna OTC-afleiðusamninga sem ekki eru stöðu-stofnaðir miðlægt og eru gerðir eru við mótaðila með staðfestu í þriðja landi, ef eitthvað af eftirfarandi á við:

- a) lögfræðilega matið sem um getur í 3. mgr. 2. gr. staðfestir að ekki sé ávallt með vissu unnt að framfylgja lagalega viðkomandi jöfnunarsamningi og, sé hann notaður, tryggingaskiptasamningi,
- b) lögfræðilega matið sem um getur í 6. mgr. 19. gr. staðfestir að ekki sé unnt að fullnægja þeim kröfum um aðgreiningu sem um getur í 3., 4. og 5. mgr. 19. gr.

Að því er varðar fyrstu undirgrein skulu mótaðilar með staðfestu í Sambandinu taka tryggingu á vergum grunni.

2. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 2. gr. er mótaðilum með staðfestu í Sambandinu heimilt að mæla fyrir um í verklagsreglum sínum um áhættustýringu að ekki sé krafist framlagningar eða tóku viðbótar- og upphafstryggingar vegna samninga sem gerðir eru við mótaðila með staðfestu í þriðja landi, ef öll eftirfarandi skilyrði eiga við:

- a) ákvæði a-liðar og, eftir atvikum, b-liðar 1. mgr. eiga við,
- b) lögfræðilega matið sem um getur í a- og b-lið 1. mgr. staðfestir að taka tryggingar í samræmi við þessa reglugerð sé ekki möguleg, jafnvel á vergum grunni,
- c) hlutfallið sem reiknað er út í samræmi við 3. mgr. er lægra en 2,5%.

3. Hlutfallið sem um getur í c-lið 2. mgr. skal reiknað út með því að deila fjárhæðinni sem leiðir af a-lið þessarar málsgreinar með þeirri sem leiðir af b-lið:

- a) samtölu grundvallarfjárhæða allra útistandandi OTC-afleiðusamninga samstæðunnar sem mótaðilinn tilheyrir sem gerðir voru eftir gildistöku þessarar reglugerðar og engin trygging hefur verið tekin vegna hjá mótaðilum með staðfestu í þriðja landi sem b-liður 2. mgr. gildir um,
- b) samtölu grundvallarfjárhæða allra útistandandi OTC-afleiðusamninga samstæðunnar sem mótaðilinn tilheyrir, að undanskildum OTC-afleiðusamningum sem eru viðskipti innan samstæðu.

III. KAFLI

AFLEIÐUSAMNINGAR INNAN SAMSTÆÐU

1. ÞÁTTUR

Verklagsreglur fyrir mótaðila og lögbær yfirvöld við beitingu undanþága fyrir afleiðusamninga innan samstæðu

32. gr.

Verklagsreglur fyrir mótaðila og viðkomandi lögbær yfirvöld

1. Litið skal svo á að umsókn eða tilkynning mótaðila til lögbærs yfirvalds skv. 6. til 10. mgr. 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 hafi verið móttækin þegar lögbæra yfirvaldið fær allar eftirfarandi upplýsingar:
 - a) allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að meta hvort skilyrðin sem tilgreind eru í 6., 7., 8., 9. eða 10. mgr., eftir því sem við á, 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 hafi verið uppfyllt,
 - b) upplýsingar og skjöl sem um getur í 2. mgr. 18. gr. framseldrar reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 149/2013 ⁽¹⁾.
2. Telji lögbært yfirvald þörf á nánari upplýsingum til að meta hvort skilyrðin sem um getur í a-lið 1. mgr. séu uppfyllt skal það senda mótaðilanum skriflega beiðni um upplýsingar.
3. Ákvörðun lögbærs yfirvalds skv. 6. mgr. 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 skal tilkynnt mótaðilanum innan þriggja mánaða frá móttöku allra upplýsinga sem um getur í 1. mgr.
4. Komist lögbært yfirvald að jákvæðri niðurstöðu sbr. 6., 8. eða 10. mgr. 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 skal það tilkynna mótaðilanum skriflega um þá jákvæðu niðurstöðu og tilgreina a.m.k. eftirfarandi:
 - a) hvort undanþágan sé full undanþága eða aðeins undanþága að hluta til,
 - b) sé um að ræða undanþágu að hluta til skal tilgreina takmarkanir undanþágunnar með skýrum hætti.
5. Komist lögbært yfirvald að neikvæðri niðurstöðu skv. 6., 8. eða 10. mgr. 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 eða andmælir tilkynningu skv. 7. eða 9. mgr. 11. gr. þeirrar reglugerðar skal það tilkynna mótaðilanum skriflega um þá neikvæðu niðurstöðu eða andmæli og tilgreina a.m.k. eftirfarandi:
 - a) þau skilyrði 6., 7., 8., 9. eða 10. mgr., eftir því sem við á, 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 sem ekki eru uppfyllt,
 - b) samantekt ástæðna þess að þau skilyrði teljast ekki uppfyllt.
6. Telji annað þeirra lögbæru yfirvalda sem fá tilkynningu skv. 7. mgr. 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 að þau skilyrði sem um getur í a- eða b-lið fyrstu undirgreinar 7. mgr. 11. gr. þeirrar reglugerðar séu ekki uppfyllt skal það tilkynna hinu lögbæra yfirvaldinu um það innan tveggja mánaða frá móttöku tilkynningarinnar.
7. Lögbær yfirvöld skulu tilkynna ófjárhagslegum mótaðilum um andmæli sem um getur í 5. mgr. innan þriggja mánaða frá móttöku tilkynningarinnar.
8. Ákvörðun lögbærs yfirvalds skv. 8. mgr. 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 skal tilkynnt mótaðilanum með staðfestu í Sam-bandinu innan þriggja mánaða frá móttöku allra upplýsinga sem um getur í 1. mgr.

⁽¹⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 149/2013 frá 19. desember 2012 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla um óbeint stöðustofnunarfyrikomulag, stöðustofnunaraskyldu, opinbera skrá, aðgang að viðskiptavettvangi, ófjárhagslega mótaðila og aðferðir til að draga úr áhættu fyrir OTC-afleiðusamninga sem miðlægur mótaðili hefur ekki stöðustofnað (Stjtið ESB L 52, 23.2.2013, bls. 11).

9. Ákvörðun lögbærs yfirvalds fjárhagslegs mótaðila sem um getur í 10. mgr. 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 skal tilkynnt lögbæru yfirvaldi ófjárhagslega mótaðilans innan tveggja mánaða frá móttöku allra upplýsinga sem um getur í 1. mgr. og mótaðilunum innan þriggja mánaða frá móttöku þeirra upplýsinga.

10. Mótaðilar sem hafa lagt fram tilkynningu eða hlotið jákvæða niðurstöðu sbr. 6., 7., 8., 9. eða 10. mgr., eftir því sem við á, 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 skulu tafarlaust tilkynna viðkomandi lögbæru yfirvaldi um allar breytingar sem gætu haft áhrif á það hvort skilyrði þessara málsgreina eru uppfyllt, eftir því sem við á. Lögbæra yfirvaldið getur andmælt umsókn um undanþágu eða dregið jákvæða niðurstöðu sína til baka í kjölfar hvers kyns breytinga á aðstæðum sem gætu haft áhrif á það hvort þessi skilyrði eru uppfyllt..

11. Tilkynni lögbært yfirvald um neikvæða niðurstöðu eða andmæli getur viðkomandi mótaðili aðeins lagt fram aðra umsókn eða tilkynningu ef veruleg breyting hefur orðið á þeim aðstæðum sem lágu til grundvallar ákvörðun eða andmælum lögbæra yfirvaldsins.

2. ÞÁTTUR

Viðmið sem gilda um beitingu undanþága fyrir afleiðusamninga innan samstæðu

33. gr.

Viðmið sem gilda um lagalegar hömlur á skjótri yfirfærslu eigin fjár og endurgreiðslu skulda

Lagalegar hömlur á skjótri yfirfærslu eigin fjár eða endurgreiðslu skulda milli mótaðila, eins og um getur í 5. til 10. mgr. 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, skulu teljast vera til staðar ef fyrir hendi eru raunverulegar eða fyrirsjáanlegar takmarkanir sem eru lagalegs eðlis, þ.m.t.:

- a) gjaldeyrishöft,
- b) reglu-, stjórnsýslu-, laga- eða samningarammi sem kemur í veg fyrir gagnkvæman fjárhagslegan stuðning eða hefur veruleg áhrif á yfirfærslu fjármagns innan samstæðunnar,
- c) ef einhver skilyrðanna fyrir snemmbærri íhlutun, endurreisn og skilameðferð, eins og um getur í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB ⁽¹⁾, eru uppfyllt, sem leiðir til þess að lögbæra yfirvaldið sér fram á hömlur á skjótri yfirfærslu eigin fjár eða endurgreiðslu skulda,
- d) hlutdeild minnihluta sem takmarkar ákvörðunarvald innan aðila sem mynda samstæðuna,
- e) eðli lagalegs rekstrarforms mótaðilans, eins og það er skilgreint í samþykktum hans, stofnsamningi og innri reglum.

34. gr.

Viðmið sem gilda um framkvæmdarlegar hömlur á skjótri yfirfærslu eigin fjár og endurgreiðslu skulda

Framkvæmdarlegar hömlur á skjótri yfirfærslu eigin fjár eða endurgreiðslu skulda milli mótaðila, eins og um getur í 5. til 10. mgr. 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, skulu teljast vera til staðar ef fyrir hendi eru takmarkanir sem lúta að framkvæmd, þ.m.t. einhverjar eftirfarandi:

- a) ófullnægjandi aðgengi viðkomandi mótaðila að veðbandalausum eignum eða lausafjáreignum þegar yfirfærslan á að fara fram,
- b) rekstrarlegar hömlur sem í reynd tefja eða koma í veg fyrir slíkar yfirfærslur eða endurgreiðslur þegar þær eiga að fara fram.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og um breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EBE, og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 (Stjtið. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190).

IV. KAFLI

UMBREYTINGAR- OG LOKAÁKVÆÐI

35. gr.

Umbreytingarákvæði

Mótaðilum sem um getur í 3. mgr. 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 er heimilt að halda áfram að beita þeim áhættustýringar-ferlum sem þeir búa yfir daginn sem þessi reglugerð kemur til framkvæmda að því er varðar OTC-afleiðusamninga sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt og voru gerðir milli 16. ágúst 2012 og viðkomandi dagsetninga sem þessi reglugerð kemur til framkvæmda.

36. gr.

Beiting 9. gr. (2. mgr.), 11. gr., 13. til 18. gr., 19. gr. (c-, d- og f-liðar 1. mgr.), 19. gr. (3. mgr.) og 20. gr.

1. Ákvæði 9. gr. (2. mgr.), 11. gr., 13. til 18. gr., 19. gr. (c-, d- og f-liðar 1. mgr.), 19. gr. (3. mgr.) og 20. gr. koma til framkvæmda sem hér segir:

- a) frá og með einum mánuði eftir gildistökudag þessarar reglugerðar ef báðir mótaðilar eru með, eða tilheyra samstæðum sem hver um sig er með, samanlagða meðalgrundvallarfjárhæð fyrir afleiður, sem ekki eru stöðustofnaðar af miðlægum mótaðila, sem er hærri en 3 000 milljarðar evra,
- b) frá og með 1. september 2017 ef báðir mótaðilar hafa, eða tilheyra samstæðum sem hvor um sig hefur, hærra meðaltal samanlagðrar grundvallarfjárhæðar afleiðna sem ekki eru stöðustofnaðar miðlægt en 2 250 milljarða evra,
- c) frá og með 1. september 2018 ef báðir mótaðilar hafa, eða tilheyra samstæðum sem hvor um sig hefur, hærra meðaltal samanlagðrar grundvallarfjárhæðar afleiðna sem ekki eru stöðustofnaðar miðlægt en 1 500 milljarða evra,
- d) frá og með 1. september 2019 ef báðir mótaðilar hafa, eða tilheyra samstæðum sem hvor um sig hefur, hærra meðaltal samanlagðrar grundvallarfjárhæðar afleiðna sem ekki eru stöðustofnaðar miðlægt en 750 milljarða evra,
- e) frá og með 1. september 2020 ef báðir mótaðilar hafa, eða tilheyra samstæðum sem hvor um sig heldur, hærra meðaltal samanlagðrar grundvallarfjárhæðar afleiðna sem ekki eru stöðustofnaðar miðlægt en 8 milljarða evra,

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skulu ákvæði 9. gr. (2. mgr.), 11. gr., 13. til 18. gr., 19. gr. (c-, d- og f-liðar 1. mgr.), 19. gr. (3. mgr.) og 20. gr. koma til framkvæmda sem hér segir ef skilyrði 3. mgr. þessarar greinar eru uppfyllt:

- a) þremur árum eftir gildistökudag þessarar reglugerðar ef engin ákvörðun um jafngildi hefur verið tekin skv. 2. mgr. 13. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 að því er varðar 3. mgr. 11. gr. þeirrar reglugerðar í tengslum við viðkomandi þriðja land,
- b) síðari daginn af eftirfarandi ef ákvörðun um jafngildi hefur verið tekin skv. 2. mgr. 13. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 að því er varðar 3. mgr. 11. gr. þeirrar reglugerðar í tengslum við viðkomandi þriðja land:
 - i. fjórum mánuðum eftir gildistökudag ákvörðunar sem tekin er skv. 2. mgr. 13. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 að því er varðar 3. mgr. 11. gr. þeirrar reglugerðar í tengslum við viðkomandi þriðja land,
 - ii. viðkomandi dag sem ákvarðaður er skv. 1. mgr.

3. Undantekningin sem um getur í 2. mgr. skal eingöngu gilda ef mótaðilar OTC-afleiðusamnings sem ekki er stöðustofnaður miðlægt uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:

- a) annar mótaðilinn hefur staðfestu í þriðja landi og hinn mótaðilinn hefur staðfestu í Sambandinu,
- b) mótaðilinn sem hefur staðfestu í þriðja landi er annaðhvort fjárhagslegur mótaðili eða ófjárhagslegur mótaðili,

- c) mótaðilinn með staðfestu í Sambandinu er eitthvað af eftirfarandi:
- i. fjárhagslegur mótaðili, ófjárhagslegur mótaðili, eignarhaldsfélag á fjármálasviði, fjármálastofnun eða félag í hliðarstarfsemi sem lýtur viðeigandi varfærniskröfum, og mótaðilinn í þriðja landi sem um getur í a-lið er fjárhagslegur mótaðili,
 - ii. annaðhvort fjárhagslegur mótaðili eða ófjárhagslegur mótaðili og mótaðilinn í þriðja landi sem um getur í a-lið er ófjárhagslegur mótaðili,
- d) báðir mótaðilar tilheyra að öllu leyti sömu samstæðu í samræmi við 3. mgr. 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012,
- e) báðir mótaðilar lúta viðeigandi miðlægum áhættumats-, greiningar- og eftirlitsferlum,
- f) kröfum III. kafla er fullnægt.

37. gr.

Beiting ákvæða 9. gr. (1. mgr.), 10. og 12. gr.

1. Ákvæði 9. gr. (1. mgr.), 10. og 12. gr. koma til framkvæmda sem hér segir:
 - a) frá og með einum mánuði eftir gildistökudag þessarar reglugerðar fyrir mótaðila sem báðir hafa, eða tilheyra samstæðum sem hvor um sig hefur, hærra meðaltal samanlagðrar grundvallarfjárhæðar OTC-afleiðna sem ekki eru stöðustofnaðar miðlægt en 3 000 milljarða evra,
 - b) frá og með þeim degi sem síðari er af 1. mars 2017 eða einum mánuði eftir gildistökudag þessarar reglugerðar, fyrir aðra mótaðila.
2. Að því er varðar framvirka gjaldeyrissamninga sem um getur í a-lið 27. gr. skulu ákvæði 9. gr. (1. mgr.), 10. og 12. gr., þrátt fyrir ákvæði 1. mgr., koma til framkvæmda á fyrri dagsetningunni af eftirfarandi:
 - a) 31. desember 2018, ef reglugerðin sem um getur í b-lið hefur ekki enn öðlast gildi
 - b) gildistökudegi framseldrar reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (*) sem tilgreinir nokkra tæknilega þætti sem varða skilgreiningu fjármálagerninga í tengslum við efnislegt uppgjör framvirkra gjaldeyrissamninga eða á deginum sem ákvarðaður er skv. 1. mgr., hvorum sem síðar verður

38. gr.

Gildistökudagur gagnvart tilteknum samningum

1. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 36. gr. og 37. gr. skulu þær greinar sem um getur í 1. mgr. 36. gr. og 37. gr. öðlast gildi þremur árum eftir gildistökudag þessarar reglugerðar að því er varðar allar OTC-afleiður sem ekki eru stöðustofnaðar miðlægt og eru valréttir að stökum hlutabréfum eða vísitöluvalréttir.
2. Geri mótaðili með staðfestu í Sambandinu OTC-afleiðusamning sem ekki er stöðustofnaður við annan mótaðila sem tilheyrir sömu samstæðu skulu þær greinar sem um getur í 1. mgr. 36. gr. og 37. gr., þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 36. gr. og 37. gr., gilda frá þeim dagsetningum sem tilgreindar eru í samræmi við þær greinar eða frá 4. júlí 2017 ef sá dagur er síðar.

39. gr.

Útreikningur meðaltals samanlagðrar grundvallarfjárhæðar

1. Að því er varðar 36. og 37. gr. skal meðaltal samanlagðrar grundvallarfjárhæðar sem um getur reiknað út sem meðaltal samanlagðra vergra grundvallarfjárhæða sem uppfyllir öll eftirfarandi skilyrði:
 - a) þær eru skráðar á síðasta viðskiptadegi í mars, apríl og maí 2016 að því er tekur til mótaðila sem um getur í a-lið 1. mgr. 36. gr.,

(*) C(2016) 2398 lokaútgáfa.

- b) þær eru skráðar á síðasta viðskiptadegi í mars, apríl og maí á því ári sem um getur í hverjum lið 1. mgr. 36. gr.,
- c) það tekur til allra aðila í samstæðunni,
- d) það tekur til allra OTC-afleiðusamninga samstæðunnar sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt,
- e) það tekur til allra OTC-afleiðusamninga innan samstæðunnar sem ekki eru stöðustofnaðir miðlægt, með hverjum þeirra töldum einu sinni.

2. Að því er varðar 1. mgr. skulu verðbréfasjóðir (UCITS) sem hafa starfsleyfi í samræmi við tilskipun 2009/65/EB og sérhæfðir sjóðir sem stýrt er af rekstraraðilum sérhæfðra sjóða sem hafa starfsleyfi eða eru skráðir í samræmi við tilskipun 2011/61/ESB teljast sérstakar einingar og vera meðhöndlaðir með aðgreindum hætti, ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) sjóðirnir eru skýrt aðgreind eignasöfn að því er varðar ógjaldfærni eða gjaldþrot sjóðsins,
- b) aðgreindu eignasöfnin eru ekki veðtryggð af, með ábyrgð eða njóta á annan hátt fjárhagslegs stuðnings annarra fjárfestingar-sjóða eða rekstraraðila þeirra.

40. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 4. október 2016.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,
Jean-Claude JUNCKER
forseti.

*I. VIÐAUKI***Samband milli líka á vanefndum og lánshæfisþrepa að því er varðar 6. og 7. gr.**

Innra mat á líkum á vanefndum sem minni eða jöfnum því sem svarar gildinu í töflu 1 skal tengja samsvarandi lánshæfisþrepi.

Tafla 1

Lánshæfisþrep	Líkur á vanefndum, eins og þær eru skilgreindar í 54. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) 575/2013, minni en eða jafnar og
1	0,10%
2	0,25 %
3	1%
4	7,5%

II. VIÐAUKI

Aðferð til að stilla af virði tryggingar að því er varðar 21. gr.

1. Virði tryggingar skal stillt af á eftirfarandi hátt:

$$C_{\text{value}} = C \cdot (1 - H_C - H_{FX})$$

þar sem:

C = markaðsvirði tryggingar,

H_C = frádrag sem á við um trygginguna, eins og það er reiknað út skv. 2. mgr.,

H_{FX} = frádrag sem á við um gjaldmiðlamisvægi, eins og það er reiknað út skv. 6. mgr.

2. Mótaðilar skulu beita a.m.k. því frádragi sem gefið er upp í eftirfarandi töflum 1 og 2 á markaðsvirði tryggingar:

Tafla 1

Frádrag við langtímalánshæfismat

Lánshæfisþrep sem lánshæfismat skuldabréfsins tengist	Eftirstöðvatími	Frádrag fyrir skuldabréf úttefin af aðilum sem lýst er í c- til e-lið og h- til k-lið 1. mgr. 4. gr., í (%)	Frádrag fyrir skuldabréf úttefin af aðilum sem lýst er í f-, g-, l- til n-lið 1. mgr. 4. gr., í (%)	Frádrag fyrir verðbréfaðar stöður sem uppfylla viðmiðin í o-lið 1. mgr. 4. gr., í (%)
1	≤ 1 ár	0,5	1	2
	> 1 ≤ 5 ár	2	4	8
	> 5 ár	4	8	16
2–3	≤ 1 ár	1	2	4
	> 1 ≤ 5 ár	3	6	12
	> 5 ár	6	12	24
4 eða lægra	≤ 1 ár	15	Á ekki við	Á ekki við
	> 1 ≤ 5 ár	15	Á ekki við	Á ekki við
	> 5 ár	15	Á ekki við	Á ekki við

Tafla 2

Frádrag við skammtímalánshæfismat

Lánshæfisþrep sem lánshæfismat skammtímaskuldabréfs tengist	Frádrag fyrir skuldabréf úttefin af aðilum sem lýst er í c- og j-lið 1. mgr. 4. gr., í (%)	Frádrag fyrir skuldabréf úttefin af aðilum sem lýst er í m-lið 1. mgr. 4. gr., í (%)	Frádrag fyrir verðbréfaðar stöður sem uppfylla viðmiðin í o-lið 1. mgr. 4. gr., í (%)
1	0,5	1	2
2–3 eða lægra	1	2	4

1. Af hlutabréfum í helstu vísitölum, skuldabréfum sem eru breytanleg í hlutabréf í helstu vísitölum og gulli skal reiknast 15% frádrag.
2. Af hæfum hlutdeildarskírteinum í verðbréfasjóðum (UCITS) er frádragið vegið meðaltal þess frádrags sem myndi gilda um þær eignir sem sjóðurinn hefur fjárfest í.
3. Af viðbótartryggingu í reiðufé skal reiknast 0% frádrag.
4. Að því er varðar skipti á viðbótartryggingu skal 8% frádrag gilda um allar aðrar tryggingar en reiðufé sem lagðar eru fram í öðrum gjaldmiðli en þeim sem samið er um í sérstökum afleiðusamningi, viðkomandi gildandi rammasamningi um jöfnun eða viðkomandi tryggingarviðauka (e. *credit support annex*).
5. Að því er varðar skipti á upphafstryggingu skal 8% frádrag gilda um allar tryggingar í reiðufé og aðrar tryggingar en í reiðufé sem lagðar eru fram í öðrum gjaldmiðli en þeim sem greiðslur verða að fara fram í komi til snemmbærrar uppsagnar eða vanefndar, í samræmi við stakan afleiðusamning, viðkomandi tryggingaskiptasamning eða viðkomandi tryggingarviðauka („uppsagnarmynt“). Hvor mótaðili um sig getur valið mismunandi uppsagnarmynt. Tilgreini samningur ekki uppsagnarmynt skal frádragið gilda um markaðsvirði allra eigna sem lagðar eru fram sem trygging.

III. VIÐAUKI

Eigið mat á flökti í tengslum við frádrag sem á að beita á markaðsvirði tryggingar að því er varðar 22. gr.

1. Útreikningur á leiðréttu virði tryggingar skal uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:
 - a) mótaðilar skulu byggja útreikninginn á einhliða 99% öryggisbili,
 - b) mótaðilar skulu byggja útreikninginn á innlausnartímabili sem er a.m.k. 10 virkir dagar,
 - c) mótaðilar skulu reikna út frádrag með því að auka frádragið við daglegt endurmat með eftirfarandi formúlu fyrir kvaðratrót af tíma:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

þar sem:

H = frádrag sem á að beita,

H_M = frádrag við daglegt endurmat,

N_R = raunverulegur fjöldi virkra daga milli endurmats,

T_M = innlausnartímabil viðkomandi tegundar viðskipta,

- d) mótaðilar skulu taka tillit til minni innleysanleika eigna af litlum gæðum. Þeir skulu lengja innlausnartímabilið ef vafi leikur á innleysanleika tryggingarinnar. Þeir skulu einnig greina tilvik þar sem söguleg gögn kunna að benda til minna mögulegs flökts en raunin er. Tekið skal á slíkum tilvikum með álagssviðsmynd,
- e) lengd sögulegs athugunartímabils sem stofnanir nota til að reikna út frádrag skal vera a.m.k. 1 ár. Fyrir mótaðila sem beita vægisáðferð (e. *weighting*) eða öðrum aðferðum til að skilgreina sögulega athugunartímabilið skal lengd raunverulegs athugunartímabils vera a.m.k. 1 ár.
- f) markaðsvirði tryggingar skal leiðrétt á eftirfarandi hátt:

$$C_{\text{value}} = C \cdot (1 - H)$$

þar sem:

C = markaðsvirði tryggingar,

H = frádrag eins og það er reiknað út í c-lið hér að ofan.

2. Af viðbótartryggingu í reiðufé er heimilt að reikna 0% frádrag.
3. Að því er varðar skuldabréf með lánshæfismat utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækis (ECAI) geta mótaðilar notað eigið mat á flökti fyrir hvern verðbréfaflokk.
4. Við ákvörðun á viðeigandi flokkum verðbréfa að því er varðar 3. mgr. skulu mótaðilar taka tillit til tegundar útgefanda verðbréfsins, utanaðkomandi lánshæfismats verðbréfanna, eftirstöðvatíma þeirra og breytts meðaltíma (e. *modified duration*) þeirra. Mat á flökti skal vera lýsandi fyrir verðbréfin í flokknum.

5. Útreikningur frádrags sem leiðir af beitingu c-liðar 1. mgr. skal uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:
- a) mótaðili skal nota matið á flökti í hinu daglega áhættustýringarferli, þ.m.t. í tengslum við áhættumörk sín,
 - b) sé innlausnartímabil sem mótaðili notar lengra en það sem um getur í b-lið 1. mgr. fyrir viðkomandi tegund OTC-afleiðusamnings skal sá mótaðili auka frádrag sitt í samræmi við formúluna fyrir kvaðratrót af tíma sem um getur í c-lið þeirrar málsgreinar.
-

IV. VIÐAUKI

Stöðluð aðferð til útreiknings á upphafstryggingu að því er varðar 9. og 11. gr.

1. Margfalda skal grundvallarfjárhæðir eða undirliggjandi virði, eftir því sem við á, OTC-afleiðusamninga í jöfnunarsafni með prósentunum í eftirfarandi töflu 1:

Tafla 1

Flokkur	Viðbótarstuðull
Lán: 0–2 ára eftirstöðvatími	2%
Lán: 2–5 ára eftirstöðvatími	5%
Lán: 5 ára eftirstöðvatími eða lengri	10%
Hrávara	15%
Hlutabréf	15 %
Erlendur gjaldeyrir	6%
Vextir og verðbólga: 0–2 ára eftirstöðvatími	1%
Vextir og verðbólga: 2–5 ára eftirstöðvatími	2%
Vextir og verðbólga 5 ára eftirstöðvatími eða lengri	4%
Annað	15 %

2. Verg upphafstrygging jöfnunarsafns skal reiknuð út sem samtala þeirra afurða sem um getur í 1. mgr. fyrir alla OTC-afleiðusamninga í jöfnunarsafninu.
3. Eftirfarandi meðhöndlun skal beitt á samninga sem falla undir fleiri en einn flokk:
- sé unnt að greina með skýrum hætti áhættuþátt sem á við um OTC-afleiðusamning skulu samningar settir í þann flokk sem samsvarar þeim áhættuþætti,
 - sé skilyrði a-liðar ekki uppfyllt skulu samningar settir í flokkinn með hæsta viðbótarstuðulinn meðal viðkomandi flokka,
 - kröfur um upphafstryggingu fyrir jöfnunarsafn skulu reiknaðar út samkvæmt eftirfarandi formúlu:

$$\text{Hrein upphafstrygging} = 0,4 * \text{Verg upphafstrygging} + 0,6 * \text{NGR} * \text{Verg upphafstrygging}.$$

þar sem:

- hrein upphafstrygging vísar til lækkaðrar tölu krafna um upphafstryggingu vegna allra OTC-afleiðusamninga við tiltekinn mótaðila í jöfnunarsafni,
- NGR (e. *net-to-gross ratio*) vísar til nettó/brúttóhlutfalls sem er reiknað út sem hlutfallstala, með hreinan endurnýjunarkostnað jöfnunarsafns á móti tilteknum mótaðila í teljara og vergan endurnýjunarkostnað þess jöfnunarsafns í nefnara,

- d) að því er varðar c-lið skal hreinn endurnýjunarkostnaður jöfnunarsafns vera hærri talan af núll og summu núverandi markaðsvirðis allra OTC-afleiðusamninga í jöfnunarsafninu,
 - e) að því er varðar c-lið skal vergur endurnýjunarkostnaður jöfnunarsafns vera summa núverandi markaðsvirðis allra OTC-afleiðusamninga sem er reiknað út í samræmi við 2. mgr. 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 og 16. og 17. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) nr. 149/2013 með jákvæð gildi í jöfnunarsafninu,
 - f) reikna má út grundvallarfjárhæðina sem um getur í 1. mgr. með því að jafna saman grundvallarfjárhæðum samninga sem fara í gagnstæða átt og eru að öðru leyti eins hvað alla samningsþætti varðar að undanskildum grundvallarfjárhæðum.
-